ALLAH'IN GÜZELLİKLERİNDEN BİR DEMET

-3-

HARUN YAHYA

Eylül 1999

Vural Yayıncılık:

Çatalçeşme Sok. Üretmen Han
No: 27/13 Cağaloğlu-İstanbul

Baskı-Cilt:
Erkam Matbaası Keresteciler Sitesisi Selvi Sok
No: 19 Merter-İstanbul

GİRİŞ

İnsan, düşünebilen ve düşündükleriyle bir sonuca ulaşabilen, bilinç sahibi bir varlıktır. Yeryüzünde yaşayan başka hiçbir canlı bu yeteneklere sahip değildir. Buna karşın yeryüzündeki canlıların hepsi birbirinden ilginç ve şaşırtıcı pek çok yeteneğe sahiplerdir. Üstelik insan, bu yeteneklerin birçoğundan mahrumdur. Canlılardaki olağanüstü avlanma metodları, çeşit çeşit üreme şekilleri, yavrularını koruyup kollamada gösterdikleri özen, yaşadıkları ortama mükemmel bir uyum gösteren vücut mekanizmaları…

Peki insanların bile birçoğuna sahip olamadığı bu yetenekler, düşünme kabiliyetinden yoksun, bir bilinci dahi olmayan bu canlılarda nasıl meydana gelmiştir? Onlara bu yetenekleri kim vermiştir?

Bunları tesadüflerle açıklamak, kendiliğinden zaman içinde oluşmuş demek mümkün değildir. Rasgele tesadüflerin, yeryüzündeki milyonlarca canlı türüne etki etmesi ve onları birbirinden üstün özelliklerle donatması imkansızdır. Bu, apaçık bir gerçektir. Aksini iddia etmek ise aklın ve mantığın sınırlarını aşmak olur. Bunu, yalnızca çevresindeki canlıları gözlemleyerek biraz düşünen bir insan rahatlıkla anlayabilir. Ama ne ilginçtir ki, bu "biraz düşünme"yi yapmayan, aklın ve mantığın sınırlarını kesin olarak aşan bir grup insan vardır. Bu insanlar yeryüzünde var olan tüm canlıların tesadüflerin bir eseri olduğunu iddia ederler.

İşte son derece akıl dışı bir tutum içinde bulunan bu grup, evrimcilerdir. Evrimcilerin mantık bozukluklarını, bilimsel ve ideolojik yöndeki hezimetlerini bu kitabın son bölümünde inceleyeceğiz. Ancak bundan önce şunu belirtmekte fayda vardır: İlerleyen sayfalarda bazı yeteneklerini, sahip oldukları mucizevi tasarımları inceleyeceğimiz canlılar, yeryüzünde yaşayan canlıların çok çok küçük bir kısmıdır. Milyonlarca, milyarlarca çeşit içinden seçilmiş yalnızca onlarca örnektirler. Ama bu canlıların tek bir tanesi dahi, herşeyin tesadüfen var olduğunu iddia eden evrim teorisini çıkmaza sokmak için yeterlidir.

Ve şunu da özellikle vurgulamak gerekir: Yine söz konusu canlıların tek bir tanesi dahi yeryüzündeki kusursuz yaratılışın apaçık bir delilidir. Tüm canlılar kendilerini yaratan Allah'ın sonsuz ilminin, kusursuz yaratışının, üstün aklının ve kudretinin delilleridir. Bu yüzden insan yeryüzünün neresine giderse gitsin Yaratılış Gerçeği'nin sayısız örnekleri ile karşı karşıya kalacaktır. İster bulunduğu yerden şöyle bir etrafına göz gezdirsin, ister binlerce metre yükseklikteki dağlara ulaşsın, isterse okyanusların derinliklerini incelesin… Allah gördüklerini görmezlikten gelmeyen ve bunlar üzerinde düşünen kulları için yeryüzünün her santimetrekaresinde ihtişamlı bir sanat sergilemektedir. Kuran'da bu gerçek şöyle haber verilmiştir:

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)

Başta da belirttiğimiz gibi bu gerçeği düşünüp görebilme yeteneğini Allah tüm insanlara vermiştir. Ancak insanların çok az bir kısmı buna ihtiyaç duyar. Büyük bir çoğunluk ise "akletmez bir topluluk" olarak yaşarlar. Allah bu iki grup arasındaki farkı da şöyle bildirmiştir:

Kör olanla (basiretle) gören bir değildir; Karanlıklarla aydınlık, Gölge ile sıcaklık da. Diri olanlarla ölüler de bir değildir. Gerçekten Allah, dilediğine işittirir; sen ise kabirlerde olanlara işittirecek değilsin. Sen, yalnızca bir uyarıcısın. (Fatır Suresi, 19-23)

Bu kitap, bilinç sahibi insanlara bir çağrı ve uyarı niteliğindedir. İlerleyen sayfalarda verilen örnekler üzerinde düşünüp Allah'ın sonsuz kudretini takdir edebilme konusunda bir çağrı… Ve dünyadayken bu bilinci göstermeyen, düşünmeden ve akletmeden yaşamayı tercih eden insanlara da, Rableri olan Allah'a karşı bu nankörce tutumlarının kötü bir sonucu olacağına yönelik bir uyarı…

Ki o, Allah'la beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu en şiddetli olan azabın içine atın. Onun yakın-dostu (saptırıcı) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kışkırtıp-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi." (Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermiştim." "Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (Kaf Suresi, 26-29)

Vaşak Türleri Arasındaki Farklılıklar

Bazı hayvanlar yapı olarak birbirlerine benzeseler de özellikleri incelendiğinde hepsinin birbirinden farklı oldukları görülür. Örneğin her ikisi de birer vaşak türü olan lynxler ve bobcatler şekil ve büyüklük bakımından birbirlerine benzeyen hayvanlardır. Ancak her birinin kendi türüne özgü, yaşadıkları ortama uygun çeşitli özellikleri vardır. Lynxler, Kuzey Amerika'nın serin kuzey ormanlarında yaşarken, bobcatler de Kanada'nın güneyinden Güney Meksika'ya kadar geniş bir alana yayılmışlardır. Kuzey Amerika'da yaşam şartları oldukça zorludur. Örneğin kışın sıcaklık -45oC'a kadar düşebilir. Bu sebeple vaşakların ısı kaybını azaltan daha kısa kuyrukları ve ayaklarında bulunan ve yastık görevi gören yapıların üzerini kaplayan yoğun tüyleri vardır. Ayrıca vaşakların uzun bacakları derin kar içerisinde rahat hareket etmelerine olanak sağlar, Bobcat'lerinse daha kısa olan bacakları, dik kayalık dağ eteklerinde ve dağlık alanlardaki sık çalılıklarda kolaylıkla tırmanmalarına daha uygundur. Bu, Allah'ın eşsiz yaratmasındaki çeşitlilikten sadece bir örnektir.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals,The Hunters, s.18-21

Harrier Doğanlarının Avcılığı

arrier doğanlarının bacakları orta (tarsal) eklemlerinden her iki yönde de bükülebilir. Bu da kuşların kayalıkların veya ormanların en elverişsiz yerlerinde bulunan ve ana avları olan kertenkele, kurbağa ve başka kuşların yumurtalarını daha kolay avlamalarını sağlar. Bu doğanlar yiyecek ararlarken en alışılmadık pozisyonlara girerler ve geçişi mümkün olmayan bir ağaç deliğine ulaşabilmek için baş aşağı asılı bile durabilirler.

Martyn Bramwell, Birds, The Aerial Hunters, s.10-15

Su Çulluğu

Uzun gagalı su çulluğu bir kıyı kuşudur. Yerden havalanırken çok süratli hareket eder ve zikzaklar çizer. Sığ bataklıklarda bulduğu larva ve kurtçuklarla beslenir. Su çulluğunun gagası yiyecek aramak için son derece uygun bir yapıdadır. Bu işlemi yaparken uzun gagasını toprağa daldırıp bir dikiş makinası hızıyla bir aşağı bir yukarı hareket ettirerek larva ve kurtçukları süratli bir şekilde toplar.

Murat Yarar, Kuşlar ve Cennetleri, s.105

Martı Gagalarındaki Farklılıklar

Martı türü kuşlarda gaganın biçimi beslenme özelliklerine bağlı olarak türden türe değişiklik gösterir. Örneğin martıların ve özellikle yırtıcı martıların kanca uçlu gagaları, yakalayıp koparmaya elverişlidir. Bazı türlerin, örneğin Atlas Okyanusu kıyılarında yaşayan denizpapağanı ile aksumru denen kuşların gagası birkaç balık taşırken, dalıp yeniden balık avlayabilecekleri bir yapıya sahiptir. Bu takımın üyelerinin ilginç bir özelliği de tuzlu su içebilmeleridir. Kanlarındaki iyon dengesini böbrekleri ve gözlerinin üstündeki oyuklarda bulunan özel tuz bezleri sağlar. Bu bezler tuzlu salgıyı burun deliklerine açılan bir kanala boşaltırlar. Görüldüğü gibi Allah aynı türdeki kuşlar arasında yarattığı çeşitli özelliklerle bizlere eşi benzeri olmayan yaratma sanatını tanıtmaktadır.

Ana Britannica Ans., 8. Cilt, s.12

Yarasa Kulaklı Tilkiler

Tilkiler değişik iklim koşullarında yaşayabilen canlılardır. Allah tüm canlılar gibi onları da bulundukları ortama uygun özelliklerle donatmıştır. Örneğin Afrika'nın yarasa kulaklı tilkisinin son derece büyük kulakları vardır. Bu tilkiyi ilginç kılan özelliği; termitler, gübre böcekleri ve onların larvalarıyla beslenmesidir. Yarasa kulaklı tilkilerin kulakları, larvaların kemirme sesini bile hemen tespit edebilecekleri kadar hassastır. Tilkilerin en küçüğü olan krem renkli Fennec tilkisi de çok büyük kulaklara sahiptir. Bu tilkiler Afrika ve Arabistan'ın kumlu çöllerinde yaşarlar. Geniş kulakları sadece avlarının yerini tespit etmekle kalmaz. Aynı zamanda fazla ısınmayı önleyen bir "radyatör" gibi işlev görerek hayvanın serin kalmasını da sağlar. Kutup tilkilerinin kulakları ise tersine küçük ve yuvarlaktır. Hayvanın burnu da tipik tilkilerde olduğundan daha kısadır. Kışlık bir manto gibi olan, kalın kürkleri kısa burunlu kutup tilkilerini soğuğa karşı korur. Bu kürk sıcaklık çok fazla düşene kadar hayvanın vücut sıcaklığını muhafaza eder.

Balıkçılların İlginç Avlanma Yöntemleri

Balıkla beslenen ve leyleksiler olarak adlandırılan kuşlar arasında çok ilginç avlanma yöntemlerine rastlanır. Büyük balıkçıllardan bazıları suda uzun süre hareketsiz durup avın gelmesini bekler ve yanına bir balık yaklaştığı anda uzun boynunu hızla ileri doğru fırlatarak hayvanı yakalar. Bazıları ise sığ sularda hızlı hızlı yürüyerek ya da ayaklarıyla suyun dibini karıştırarak avını arar.

Ana Britannica Ansiklopedisi, 8. Cilt, s.10

Benekli Baykuş

Göz benzeri benekleri olan baykuşun (Glaucidium perlatum) başının arkasında belirgin gözleri bulunan taklit bir yüz bulunur. Baykuşa özel olarak verilmiş olan bu taklit yüz, arkadan gelen düşmanları caydırıp uzaklaştırmak içindir.

Prof. Peter JB Slater,The Encyclopedia of Animal Behaviour, s.62

Kuğuların Yumurtalarına Olan Düşkünlüğü

Kuğuların trumpeter türü, gelişmekte olan yumurtalarının sıcak kalmalarını sağlamak için, yumurtaların üzerine otururlar. Sadece zaman zaman ayağa kalkarak yumurtaları çevirirler. Böylece ısının her yere eşit dağılmasını sağlamış olurlar. Kuşkusuz ki yumurtalarının nasıl bir bakıma ihtiyaçları olacağını kuğulara ilham eden Allah'tır.

Nat. Geo. Society, How Animals Care for Their Babies, sf.6

Kuşların Benzersiz Yuvaları

Flamingolar yumurtalarını sudan uzakta tutabilmek için volkan tipi tepeler inşa ederlerken, guguk kuşları ise yuva kurmazlar çünkü başkalarının yuvalarını kullanırlar. Bazı papağanlar ve tropik ağaçkakanlar termit tepelerinin yanına yuvalarını inşa ederler. Birçok tropik muhabbet kuşuysa yuvalarını karıncaların ya da eşekarılarının yakınına kurarlar. Küçük bal emiciler her zaman büyük örümceklerin yanına yuva kurarlar. Avustralya'da yaşayan Rosella papağanının yuvası her zaman tırtıl ve sinek larvası içerir. Çünkü bu canlılar yuvadaki artıklarla beslenerek yuvanın temiz kalmasını sağlarlar.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.107

Kokarcaların Savunma Yöntemleri

Kokarcaların savunma yöntemleri son derece ilginçtir. Vücutlarında bulunan iki bezden düşmanın bulunduğu yöne doğru bir sıvı püskürterek kendilerini korurlar. Kokarca bu tehlikeli sıvıyı püskürtmek için düşmanın yüzüne doğru yönelir ve bu sıvı derinin şiddetli tahrişine, hatta bazen de geçici körlüğe sebep olur. Sıvının dayanılamayacak kadar kötü ve kalıcı bir kokusu vardır, ayrıca sülfür bileşikleri de içerir. Çok etkili bir savunma yöntemi olan bu sıvı sayesinde kokarcalar düşmanlarından gizlenmeye gerek duymazlar. Bunun yerine düşmanlara uyarı niteliğinde bir gösteri yaparlar. Çok belirgin olan siyah-beyaz renkleri bir düşmanı alt etmek için genellikle yeterli olur. Kokarca sadece son çare olarak kokulu spreyi ile ateş eder. Son derece etkili ve kokarca için çok önemli olan bu savunma sistemini yaratan hiç kuşkusuz ki Allah'tır.

Christopher O'Toole & John Stidworth, The Hunters, s. 54-55

Benekli Kokarcanın Yeteneği

Benekli kokarcanın davetsiz misafirlerine gözdağı vermek için kullandığı, diğer türlerde pek alışık olunmayan bir koku bırakma yöntemi vardır. Bu kokarca türü, bir elinin üzerinde ayağa kalkar ve daha sonra arkasında bulunan bezden kötü kokan sıvısını düşmanına doğru çok süratli bir şekilde püskürtür.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.39

Kanguru Fareleri

Çöl hayvanlarından olan kanguru faresinin kuyruğu vücudundan üç kat daha uzundur. Hayvan kuyruğunu bir dümen gibi kullanarak sıçrarken aynı zamanda yönünü değiştirebilir. Hatta havada sıçrarken 90 derecelik bir dönüş bile yapabilir.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.27

Yayınbalıklarının Hassas Bıyıkları

Yayınbalıklarının ağız çevrelerinde genellikle üç çift bıyık bulunur. Gövdeleri pürüzsüz ve pulsuzdur. Yayınbalıklarının çoğu akarsu ve göllerin dibinde çamurları karıştırıp bıyıklarının yardımıyla buldukları solucanlarla ve başka canlılarla beslenirler. Ayrıca ölü hayvanları da yiyerek, bu sayede suda bulunan organik maddelerin hızla ayrışmasına yardımcı olurlar ve göllerdeki ekolojik dengeyi de sağlamış olurlar. Her şeyden haberdar olan Allah'ın yarattığı bu denge sistemi sayesinde tüm canlılar ihtiyaçlarına kavuşmuş olurlar. Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 19, s.122

Gazellerdeki Kusursuz Soğutma Sistemi

Soğutma sistemlerini ilk keşfedenler insanlar değildir. Sıcakkanlı her canlı, ısı kontrolü için birçok mekanizmaya sahiptir. Afrika'nın hızlı koşan gazeli, sık sık düşmanlarından kaçmak için koşmak zorunda kalır. Bu sürat koşusu gazelin vücut ısısını yükseltir. Fakat gazelin hayatta kalabilmesi için beyninin vücudundan daha serin tutulması gerekir.

Gazel beynini serin tutmak için, başının sağ tarafında, kendine has bir soğutma sistemine sahiptir. Gazellerin ve benzer hayvanların, soluk alma kanallarının ardında uzanan, büyük kan birikintilerinin içerisinden yayılan yüzlerce küçük atardamar vardır. Soluklanmış hava buruna ait bu gölcüğü soğutur, bu yüzden küçük atardamarların içerisinden geçen kan soğumuş olur. Sonra küçük

atardamarlar kanı beyne taşıyan tek bir kan damarı içerisinde biraraya gelirler. Şayet beynin soğutulması için bu sistem olmasaydı gazel de hayatını devam ettiremezdi.

Lawrence O. Richards, It Couldn't Just Happen s.108

Pisi Balıklarının Göçü

Pisi balıkları, yeterli miktarda yiyecek buldukları kumlu deniz tabanlarında yaşayan yassı balıklardır. Ancak yetişkin pisi balıkları yumurtalarını bu bölgede bırakacak olurlarsa, akıntılar savunmasız yumurtaları güvenli yerlerinden uzağa taşıyacaktır. Bu nedenle pisi balıkları akıntıya karşı yüzerek, suyun daha derin olduğu başka bir yere doğru göç ederler. Bu göç sırasında 60 milyon pisi balığının yumurtlamak üzere toplandığı tahmin edilmektedir. Güvenlikli sularda yumurtadan çıkan yavru yassı balıklar deniz yüzeyinde kalarak bir ay kadar beslenirler ve gelişirler. Bir ayın sonunda akıntıyla beraber sürüklenerek beslenme bölgesine geri gelirler. Bu süre içinde yavru pisi balıkları ebeveynlerine benzeyen balıklar haline gelmişlerdir. Onlar da büyük balıklar gibi su dibine inerler ve orada yaşamlarını sürdürürler.

Gelişim Hayvanlar Ansiklopedisi, 21 Aralık 1981, Cilt:4

Deniz Kuşları Petreller

Deniz kuşları çok küçük canlılar olmalarına rağmen Allah'ın onlara verdiği özellikler sayesinde uzun bir yolculuğu büyük bir kolaylık içinde yaparlar. Uzun kanatlı bir çeşit deniz kuşu olan fırtına petrelleri her sene Antarktika Okyanusu'nun çorak uzak adalarında yavruladıktan sonra ekvatorun kuzeyine doğru uçarak, Gulf Stream akıntısının başladığı bölgeye ulaşırlar. Nisan ayının ortalarına gelindiğinde Kuzey Atlantik'teki en uzak kıyıya ulaşırlar. Bu sırada sular da ısınmıştır. Böylece petreller bir yandan Antarktika'nın çetin kışından kaçarken bir yandan da hem Kuzey hem Güney yarım kürelerde yılın en sıcak zamanlarından faydalanmış olurlar. Bu, fırtına petrellerinin, senede iki kez 16.000 km kadar uçmaları demektedir. Bunun yanı sıra yolculuklarının büyük bir kısmında karayı görmezler. Fırtına petrelleri okyanus yüzeyini hem dinlenme alanı hem de besin kaynağı olarak kullandıkları için yavrulama zamanı haricinde karaya hemen hemen hiç inmezler. Okyanuslarda bulunan bu tür küçük kuşlar, küçük fakat kuvvetli olan ayaklarını kanat ve kürek gibi kullanarak rüzgara ve suya karşı koyarlar.

N.J.Berril, The Life of the Ocean, s.10-11

Erkek Ördeklerin Parlak Tüyleri

Erkek ördekler her zaman dişi ördeklerden daha parlak tüylere sahiptirler. Yuvasında kuluçkaya yatmış dişiler için bu önemli bir korumadır. Çünkü soluk renkleri sayesinde düşmanları onları göremediği için dişiler yuvalarında daha güvenlikte olurlar. Dişilerdeki ortama uygun soluk renkler ve kamuflaj şekilleri onları yakın mesafede bile görebilmeyi oldukça zorlaştırır. Erkek ördekler de yuva yapan dişilerini korumak için parlak renkli tüylerini kullanarak düşmanların dikkatini üzerlerine çekerler. Bir düşman yuvanın yakınına geldiğinde erkek hemen havalanarak, çok fazla gürültü yapar ve düşmanı yuvadan uzaklaştırabilmek için elinden gelen tüm çabayı sarfeder.

Zoobooks, Ağustos 1998, s.5

Becerikli Yavrular

Dağ keçilerinin yavruları doğduklarında hem görebilir hem de işitebilirler. Ayrıca tüyleri de uzundur. Bunlar, doğar doğmaz annesi ile hareket etmeye başlayan dağ keçisi yavruları için önemli özelliklerdir. Çünkü keçiler doğumlarından birkaç saat sonra, annelerini takip ederek dik yamaçlardan inmek zorundadırlar.

National Geographic Society, How Animals Care for Their Babies, s.8

Çekirge Kuşları

Afrika'da yaşayan çekirge kuşu (sığırcık) türlerinden biri olan bu kuşun yuvası top şeklindedir. Yuvasını genellikle dikenli dalların arasına yapar. Düşmanlarını uzak tutmak için de yuvasının dışına dikenler yerleştirir. Dikenleri yuvasına yerleştirmeyi akleden elbette ki kuşun kendisi değildir. Allah, diğer bütün canlılarda olduğu gibi çekirge kuşuna da kendisini koruyabileceği yuvalar yapmayı ilham etmektedir.

Ranger Rick, Aralık 1993, s.21

Göç Eden Kuşların Kullandıkları Teknikler

Pek çok kuş türü her yıl iyi besin kaynaklarına, yumurtlayacak ve yavrularını büyütebilecek uygun bölgelere ulaşabilmek için binlerce kilometre yolculuk eder. Uzun mesafe uçuşlarını, birçok su kuşu başarıyla gerçekleştirir. Uçarken aynı zamanda öterek ve farklı sesler çıkararak birbirleriyle konuşurlar. Bu, ne kadar kalabalık olursa olsun, gecenin karanlığında bile, sürünün bütün üyelerini birlikte tutabilmeyi sağlamaktadır. Sürünün her üyesi diğerlerinin bulunduğu yerleri

bilirler. Su kuşlarının, nerede olduklarını anlamak için gökyüzündeki güneşi kullandıkları tahmin edilmektedir. Gidecekleri yere yaklaştıklarında kullandıkları işaretler değişir ve son kilometrelerde kendileri için tespit ettikleri bazı işaretleri kullanabilirler. Bu sizin evinizin yolunu bulmak için caddeleri ve binaları kullanmanıza benzer. Bu işlem için su kuşları nehirleri, dağları ve diğer doğal işaretleri kullanırlar. Bazı su kuşları göç süresince gece-gündüz hiç durmadan uçabilirler.

Zoobooks, Ağustos 1998, s.5

Kuşların Göç Yolları

Su kuşları göç ederken özel rotalar kullanırlar. Ki bunlar uçuş yolları adı verilen gökyüzündeki ana yollardır. Alttaki resimde de görüldüğü gibi, sadece Kuzey Amerika'da kuşların kullandıkları başlıca 4 tane uçuş yolu vardır. Her su kuşunun kendine ait bir rotası vardır. Farklı su kuşu grupları farklı rotaları kullanarak göç ederler. Bu kuşlar her sene ilkbaharda kuzeye, sonbaharda ise güneye uçmak için aynı yolları izlemektedirler. Burada şaşırtıcı olan bu yolların hiçbir zaman değişmemesidir. Öyle ki uçuş yollarının bir kısmı hayret verecek şekilde çok uzun zamandır -1 milyondan fazla yıldır- su kuşları tarafından kullanılmaktadır. Sadece kuşların göç yollarında görüldüğü gibi bütün örnekler bizi kuşların Allah'ın ilhamıyla hareket ettikleri gerçeğine götürür.

Zoobooks, Ağustos 1998, s.5

Dalgıç Booby Kuşları

Deniz kuşu türlerinden biri olan yüksekten-dalan boobylerin geniş ve perdeli ayakları denizin yüzeyinde veya altında yüzmek için özel olarak Allah tarafından yaratılmıştır. Boobyler aynı zamanda da çok iyi birer dalgıçtırlar. Gagalarıyla balık yakalamak için denize dalarlar ve çoğunlukla belli bir süre ortaya çıkmadan denizin altında kalarak çok uzun bir mesafe yüzerler.

N.J.Berril, The Life of the Ocean, s.16-17

Panda ve Slothlar

Bitkilerin, kendilerine saldıran hayvanlara karşı çok değişik savunma yöntemleri vardır. Örneğin bazı bitkiler, tembel hayvan (sloth) ve pandalar gibi yapraklarını yiyen hayvanlara bir tepki olarak çeşitli kimyasal maddeler üretirler. Kimyasal madde üreten bitkilerde özellikle yeni çıkan yaprakların tadı çok kötü

olur. Taze sürgünler hayvanlar için çok cazip birer yiyecektirler. Ama bu cazibeye kapılıp da yeni çıkmış yaprakları yemeye çalışan hayvanlar için bu kötü tad oldukça caydırıcıdır Bir bitki kendi kendine hayvanların hoşuna gitmeyecek, onları caydıracak bir zehir üretebilir mi? Elbette ki üretemez, bitkilere bu özellik Allah tarafından verilmiştir.

Robert. R. Halpern, Green Planet Rescue, s.13

Sekreter Kuşları

Sekreter kuşları sadece Afrika'da yaşarlar. Ağaçlarda ve çok yükseklerde yaptıkları yuvalarını yaprak, ot ve tüylerle döşerler ve bu malzemeleri her yıl yenilerler. Sekreter kuşları daha çok yılanla beslenirler ve çok ilgi çekici bir yöntemle yılan avlarlar. Bir yılanla karşılaşan sekreter kuşu gagasını kullanmadan pençeleriyle saldırır ve avını pençe vuruşlarıyla öldürmeye çalışır. Karşılaştığı yılan zehirli bir tür ise, sekreter kuşu, kanatları aracığılıyla onu kendisinden uzak tutar ve yılanın zehirini boşaltması için birkaç tüyünü yılana yutturmaya çalışır. Bunu başarırsa, yılan zehirini kuşu etkilemeyecek bir yere boşaltmış olur. Sekreter kuşu, zehirinin büyük bölümünü boşalttığı için artık eskisi kadar tehlikeli olmayan yılana pençeleriyle saldırır. Sekreter kuşunun pençelerinin yüzeyi çok az damarlı olduğu için yılan ısırsa bile, kuş zarar görmez. Son derece ilginç bir beslenme şekline sahip olan ve çok isabetli bir yöntemle yılanı alt eden sekreter kuşlarına bütün bunlar Allah tarafından ilham edilmektedir.

Gelişim Hayvanlar Ansiklopedisi, 21 Aralık 1981, Cilt:4, s.901

Okaliptüs Ağaçları ve Koalalar

Bir koalanın vücudu, okaliptüs ağaçlarına tırmanabileceği ve okaliptus yapraklarını yiyebileceği şekilde yaratılmıştır. Gerçekten de, koalalar yaşamak için ihtiyaçları olan hemen hemen her şeyi okaliptüs yapraklarından alırlar, çünkü vücutları bu ağaçlar ile tam bir uyum içindedir. Örneğin okaliptüs yaprakları birçok memeli için zehirlidir, fakat koalalar onları rahatlıkla yiyebilirler. Çünkü yapraklardaki zehirli yağları parçalayabilecek yapıya sahip özel bir mideleri vardır. Bu yüzden bir koala her gün yaklaşık olarak 1 kg zehirli yaprağı hiçbir problem yaşamadan yiyebilir. Ayrıca koalalar ihtiyaçları olan suyun büyük bir kısmını da okaliptus yapraklarını yiyerek alırlar. Yılın belli zamanlarında okaliptüs yapraklarının üçte ikisi su taşır. Bu yüzden bir koala sadece yaprakları yiyerek, aylarca sıvı almadan yaşayabilir. Okaliptüs ağaçlarının tepeleri oldukça rüzgarlıdır. Bu yüzden koalaların sıcak kalabilmeleri için sırtlarında çok kalın bir kürkleri vardır. Zehirli bir bitki ile bir hayvan arasındaki bu uyum bize koalaların ve okaliptüslerin aynı yaratıcı tarafından yaratıldıklarını gösterir. Yarattığı her şeyi kusursuz yapan bu yaratıcı hiç kuşkusuz ki tüm alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Zoobooks, Temmuz 1998, s.5

Timsahların Yuvaları

Sürüngenlerin sadece yumurtalarını bir yere bıraktığı ve yavruların kendi kendilerine kuluçkadan çıktıkları zannedilebilir. Oysa bu doğru değildir. Örneğin anne timsahlar, yumurtalarından çıkmadan önceki ve daha sonraki birkaç aylık süre boyunca yavrularına çok fazla koruma sağlarlar. Bütün timsahlar farklı türlerde yuvalar yaparlar, fakat amaçları aynıdır; yavrularını yumurtadan çıkana kadar güvenlikli bir yerde tutabilmek... Timsahlar genellikle yerde derin bir oyuk açarak yuva yaparlar. Yaklaşık 50 yumurtayı dikkatli bir şekilde iki ya da üç tabakanın üzerine yerleştirirler. Daha sonra yumurtaları sıcak tutabilmek için üzerlerini kumla örterler. Yer, çok ısınmaya başladığında dişi timsah yuvaya su sıçratmaya ya da serinliği sağlayabilmek için yuvanın üstüne çimen yerleştirmeye başlar. Ayrıca anne timsah gerektiğinde yavruların yumurtaların kabuğunu kırabilmelerine yardımcı olabilmek için dişlerini kullanır.

Zoobooks, Eylül 1995, s.12

Yavru Timsahlar

Bazı timsah türleri yuvalarını toprağın üzerine yaparlar. Bu yuvalarda malzeme olarak kimi zaman yaprakları kimi zaman dalları, kimi zamansa çamuru kullanırlar. Bu malzemeleri topladıktan sonra anne timsah yaklaşık 2 m. genişliğinde, 1 m. yüksekliğinde bir yığının içerisine yumurtalarını yerleştirir, sonra da üzerlerini kapatır. Yapraklar ve dallar çürüdükçe yumurtaları sıcak tutabilmek için onlara yeterli ısıyı sağlar. Anne timsahlar genellikle yumurtaları koruyabilmek için yuvanın yakınında kalırlar. Annelerinin koruması altında olan yavru timsahların, burunlarının ucunda yumurtalarının kabuklarını kırabilmelerine yardımcı olacak sivri uçlu dişleri vardır. Yumurtadan çıkar çıkmaz, bu diş hemen dökülür.

Zoobooks, Eylül 1995, s.13

Uzun Kuyruklu Koatiler

Allah hem bildiğimiz hem de bilmediğimiz canlılara verdiği özelliklerle bizlere Kendisini tanıtır. Alışık olmadığımız canlılardan olan ‘koati'ler, uzun kuyrukları olan rakun benzeri canlılardır. Bu akıllı hayvanlar Amerika'nın güneybatısında, Meksika'da, Orta ve Güney Amerika'da yaşamaktadırlar. Koatiler zamanlarını

genellikle ağaçlarda geçirirler. Dişilerden oluşan koati grupları ağaçlarda yaptıkları yuvalarda birlikte yaşarlar ve yavrularını yetiştirebilmek için birbirlerine yardım ederler. Koatiler'de erkekler yalnız yaşarlar. İlginç bir vücut yapıları olan koatiler tırmanırken dengelerini sağlamalarına yarayan ve çubuğa benzeyen uzun kuyruklara sahiptirler. Bundan başka orman içinde hareket ederlerken birbirleriyle iletişimlerini sağlayacak yüksek perdeli sesler çıkarırlar. Christopher O'Toole&John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.42-43

Böceklerin Güçlü Kanatları

Bütün böceklerin kanatlarında damarları vardır. Bir böcek yetişkinliğe ulaştığında kan taşımaya başlar. Fakat daha sonra damarlar sertleşir ve bu damarlar böceğin kanatlarını da bir uçurtmanın çerçevesi gibi sertleştirir. Pek çok böcek kanatlarını inanılmayacak kadar hızlı çırpar. İnsan gözünün böcek kanatlarındaki hareketin hızını takip etmesi imkansızdır. Örneğin yabanarıları, balarıları ve sinekler kanatlarını bir göz açıp kapama kadar kısa bir süre olan "bir saniye"de yaklaşık olarak 200 kere çırparlar. Sivrisineklerse bir saniyede 1000 kere kanat çırparlar. Eğer kanatlardaki bu damarlar olmasaydı böceklerin kanatları parçalara ayrılarak kopabilirdi. Görüldüğü gibi böcek kanatlarında son derece özel ve benzersiz bir tasarım ve akıl vardır. Bu aklın sahibi de hiç kuşkusuz her şeyi en ince detayına kadar planlayan Allah'tır .

Ranger Rick, Eylül 1997, s.8

Mürekkep Balıklarının Kamuflajı

Mürekkep balığı korkutulduğunda kollarını kullanarak tamamen kumun altına gömülene kadar vücudunun üzerine kum atar. Tehlike geçene kadar da orada kalır.

Ranger Rick, Eylül 1997, s.24

Hermit Yengeçlerinin Savunma Taktikleri

Birçok okyanus yaratığı, okyanus ortamındaki ekolojik dengenin bozulmamasında ve temizliğinin sağlanmasında önemli bir rol oynar. Hermit yengeçleri, deniz salatalıkları, tüylü yıldızlar, temizlikçi karidesler gibi bazı hayvanlar, denizdeki kaynakları yeniden işleyip kullanılır hale getirirler. Bu canlılardan Hermit yengeçleri, birçok yengeçten farklı özelliklere sahiptirler. Örneğin kendilerini düşmanlarından koruyabilecekleri sert kabukları yoktur. Bunun yerine boş bir deniz kabuğundan koruyucu bir örtü oluştururlar. Daha önce bir deniz salyangozunun evi olan bu kabuğun, yengece uyumlu olabilmesi için dikkatli bir şekilde seçilmesi gerekir. Yengeç büyüdükçe ihtiyaç duyduğu kabuğun boyutu da büyüyecektir. Bu yüzden yengeç kendi kabuğu büyümeden önce yeni bir kabuk arayışına başlar. Yenisini bulduğunda hızlı bir şekilde eski kabuğundan yenisine geçer. Başka hiçbir savunması olmayan bir yengecin başka bir kabuk kullanarak kendisini korumayı akletmesi imkansızdır, böyle bir şeyi yengeç başkasından da öğrenmiş olamaz. Yeryüzündeki diğer bütün canlılar gibi Hermit yengeçleri de yaratmada hiçbir ortağı olmayan Allah tarafından yaratılmışlardır.

The Cousteau Society, Dolphin Log, Kasım1990, s.4

Kuş Yuvaları

Farklı türlerde kuşlar, farklı yuvalar kurarlar. Dokumacı kuşlar ve uzun kuyruklu baştankaralar aşağı doğru asılı duran özenle hazırlanmış yuvalara sahiplerdir. Fakat kumru-güvercinlerin yuvaları birkaç daldan oluşan bir platformdan ibarettir. Bazı türler ise yuvalarını çiçeklerle dekore ederler, yılan derisi veya yeşil yapraklar atarak süslerler. Bir kısmı da karanlık yarıklarda yuvalar kurarlar.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.106

İskele Kuşları (Yalıçapkınları)

Doğadaki canlılarda çok büyük bir çeşitlilik hakimdir. Alemlerin Rabbi olan Allah, yaratma sanatındaki benzersizliği bize bu çeşitlilikle göstermektedir. Örneğin iskele kuşlarının farklı türlerinin, kendi avlanma biçimlerine uygun gaga yapıları vardır. En garip görünümlü türlerden biri Yeni Gine'nin kürek-gagalı iskele kuşudur. Toprağı kazarak solucanları bulabilmesi için, kazma gibi kullandığı kısa, geniş, koni şekilli gagalara sahiptir. Balık avcıları olan iskele kuşlarında ise uzun, sivri, hançer şekilli, yanlardan yassı görünümü olan gagalar vardır. Böceklerle, sürüngenlerle, yengeçlerle ve diğer avlarla beslenen türler ise genellikle geniş,

yukarıdan aşağı doğru düzleşen gagalara sahiplerdir. İskele kuşları genellikle nehir kıyısındaki ağaç tüneklerinden avlanırlar. Çeşitli küçük balıkları alırlar ve onları yemek üzere tüneğine taşırlar. Birçok balığı hiç bekletmeden hemen yutarlar fakat dikenli olanları -dikenli balık (stickleback) gibileri- önce dala çarparlar. Çünkü bu balıkların bükülmeyen diken ve yüzgeçleri sadece öldüklerinde düzleşir.

Martyn Bramwell, Birds, The Aerial Hunters, s.36-37

Dikenli Karınca Yiyen

Dikenli karınca yiyen (Tachyglossus aculeatus), birkaç dakika içinde sadece korunmalı sırtı açıkta kalacak şekilde kendini kumun altına gömebilir.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.35

Yarasa Şahini Gagası

Yarasa şahininin gagası çok ilginç bir şekilde kancalı ve sivri bir yapıya sahiptir. Gaganın bu yapısı salyangozları kabuklarından çekip çıkarmak için kullanılabilecek en mükemmel alettir.

Martyn Bramwell, Birds, The Aerial Hunters, s.10-15

Balık Yumurtaları

Bazı balıkların son derece ilginç yumurtaları ve bazılarının da yumurtalarını son derece ilginç koruma şekilleri vardır. Örneğin vatoz balıklarının yumurtalarının her biri keratin bir kapsül içindedir. Bu kapsüllerin rengi siyahtır ve her köşesinde boynuz biçimli birer çıkıntı vardır. Siyam balıkları ise çıkardıkları yapışkan sümüksü maddenin içine hava üfleyerek, su yüzeyinde kabarcıklardan oluşan sallar yaparlar. Dişinin yumurtladığı yumurtayı erkek yakalar, ağzındaki sümüksü maddeyle kaplar ve suyun üstüne doğru yüzerek yumurtayı salın altına yerleştirir.

Dr. Maurice Burton, Balıklar, s.28

Kürekçekenler

Allah aynı canlı türünde bile çok çeşitli detaylar yaratarak, yaratmasındaki örneksiz sanatını bizlere gösterir. Örneğin yarım kanatlılar olarak adlandırılan böceklerin denizlerde ve tatlı suda yaşayan türleri vardır. Bu böceklerin bazılarını

kaplayan ince tüyler gövdelerinin çevresinde ince bir hava katmanı tutmaya yarar. Böceklerin özellikle uzun ve kıllı olan bacaklarında oluşan katman bu canlıların su yüzeyinde hızla dolaşmalarını sağlar. Yine yarım kanatlılardan olan kahverengi su akrepleri (Ranatra cinsi) kuyruklarının yakınındaki bir soluk borusunu periskop gibi kullanırlar ve bunu suyun yüzeyine çıkararak solunum yaparlar. İnce uzun gövdeleri suda sürüklenen dal parçasını andırır. Kürekçi böceklerse (Corixidae familyası) bacak çiftlerinden birini kürek olarak kullanır. Bu bacak çifti öbürlerinden daha uzun ve kıllıdır. Suyun yüzeyinden ayrılırken soluyacağı havayı kanatlarının altında taşır. Bazı kürekçi böcek türleri yarım kanatlıların en iri üyeleri arasında yer alır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 19, s.108

Denizşakayıkları

Denizşakayıkları denizgülleri olarak da bilinir. Silindir biçimindeki gövdeleri bazı türlerde kalın ve kısa, bazılarında ise ince ve uzundur. Gövdelerinin üst ucunda bulunan ağızları, genellikle renkli çiçek yapraklarını andıran dokunaçlarla çevrilidir. Denizşakayıkları bu dokunaçlarındaki yakıcı kapsüllerle avladıkları balık ve öbür deniz hayvanlarıyla ya da mikroorganizmalarla beslenirler. Genellikle sarı, yeşil ve mavi renklere sahip olan denizşakayıkları, gövdelerinin alt ucundaki ayak diskleriyle kaya, iskele kazığı, deniz kabuğu ya da bir yengecin sırtı gibi sert yüzeylere bağlanarak yaşarlar. Genellikle de çok az hareket ederler. Fazla hareket kabiliyeti olmayan bu canlıların kendilerini korumak için özel bir savunma sistemine ihtiyaçları vardır. Çünkü denizşakayıklarının koruyucu dış iskeletleri yoktur. Bunun yerine şakayıklar gövdelerini dıştan olduğu gibi saracak boynuzsu bir madde salgılayarak, bu yapışkan maddeyle kum tanelerini ya da deniz kabuğu parçalarını birleştirerek kendilerine koruyucu bir kılıf yapabilirler. Görüldüğü gibi Allah her canlı için çok farklı güzellikler yaratmıştır. Allah'ın eşsiz yaratmasının örnekleri görebilenler için her yerde sergilenmektedir.

Ana Britannica Ansiklopedisi, 10. Cilt, s.30

Yavru Koalalar

Yavru koalalar bir aylık olduklarında sadece sütle değil aynı zamanda annelerinden aldıkları yarı sindirilmiş okaliptüs yaprağıyla da beslenirler. En ilginç olanı bu tür bir beslenmenin sadece iki-üç günde bir gerçekleşmesi ve akşam üstleri olmasıdır; diğer zamanlarda annenin sindirim sistemi normal şekilde çalışır. Yavru koalanın annesinin hazırladığı yiyeceğe ulaşması için kafasını sadece keseden çıkarması yeterli olacaktır.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.133

Su İçmeyen Hayvanlar

Pek çok hayvan genellikle yemek yedikleri zaman bir şeyler içerler, fakat hiç su içmeyen birtakım hayvanlar da vardır. Bu canlılar ihtiyaçları olan suyun tamamını yiyeceklerinden alırlar. Örneğin çöl tarla kuşları, alakargalar, Avustralya'nın Aborijin dilinde "su-içmeyen" anlamına gelen koalalar bu canlılardan en bilinenleridir. Su temin etmekte zorluk çeken hayvanlar çöllerde veya ağaç tepelerinde yaşayan hayvanlardır. Bu hayvanlar su buldukları zamanlarda çok fazla miktarlarda su içerler.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.175

Kafur Böcekleri

Kafur böcekleri (Camphor böceği) suyun üzerinde çok büyük bir hızla hareket ederek adeta kayak yaparlar. Bu böcekler vücutlarının arka bölümlerinde veya karın bölgelerinde bir sıvı üretirler. Bu, böceğin arkasındaki suyun yüzey gerilimini azaltan özel bir sıvıdır. Önünde bulunan yüzeyi güçlü bir şekilde ittiğinde böcek ileriye doğru sürüklenir. Böceğin vücudu sanki küçük bir motorun desteğiyle yönetilerek hızla hareket etmesini sağlamaktadır. Hatta böcek karnını bir taraftan diğer bir tarafa hareket ettirerek rotasını da istediği gibi ayarlayabilmektedir.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.23

Yılanların Duyması

İnsanların duyduğu seslerin tümü dış kulaklar tarafından alınır. Sesler, önce orta, daha sonra iç kulak yoluyla titreşimler göndererek kulak zarını titretirler. Bizler bu sayede duyarız. Yılanların başlarının dışında özel bir kulak bölümleri yoktur. Fakat iç kısımlarında kulak bölümleri vardır. Sesler yılanın vücuduna kaslardan geçerek gelir. En sonunda ise çenelerindeki kemiklere gider. Bu kemikler içteki kulak bölümlerine bitişiktir. Yılanların duyması bu sayede gerçekleşir.

Ranger Rick, Şubat 1996, s.45

Kuşların Yuvaları

Kuşların yuva yaparken kullandıkları malzemeler büyük farklılıklar gösterir. Çimler ve dallar kuşların en çok kullandıkları malzemelerdir. Güney Amerika'nın fırıncı kuşu yuva yaparken çamur kullanır. Soldaki resimde görülen Güneydoğu Asya'nın kırlangıçları kendi salyalarından oluşturdukları maddelerle yuvalarının temelini oluştururlar. Yuva mekanları da çeşitlilik gösterir. Kartallar yuvalarını ağaçların tepelerinde kurarken sağda resmi görülen büyük-ibikli grebe kuşunun yuvası ise yüzen bir saldan oluşur.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.106-107

Arı Yiyici Kuşlar

Yaklaşık 40 gram ağırlığında olan kuşlar için büyük tropik bir arının iğnesi ölümcül olabilir. Oysa bazı kuşlar arı yiyerek beslenirler. Arı-yiyiciler arının zehirli

etkisinin üstesinden iki yolla gelirler. Öncelikle arının kuvvetli iğnesine karşı belli bir yere kadar bağışıklıkları vardır. İkinci olarak da kuşlar tehlikeli türlerle tehlikesiz olanlar arasındaki farkı ayırt edebilirler ve aslında arıların sokan türleriyle çok nadiren uğraşırlar. Bir arıyı yakalayan kuş, öncelikle böceği gagasının ucunda silkeler, sıkıca tutacak şekilde kendini ayarlar ve sonra da dala doğru böceği sertçe çarptırarak bayıltır. Daha sonra arının vücudunun arka kısmını pürüzlü ağaç kabuğuna sürter bu işlem keskin iğneyi ve ona bağlı zehirli keseleri koparıp atar. Bütün bu işlemlerden sonra kuş arının zehirinin yok olduğuna kanaati gelince arıyı olduğu gibi yutar. Bir kuşun arının zehirini nasıl etkisiz hale getireceğini kendi kendine bulmuş olması mümkün müdür? Peki ya bu zehire karşı bağışıklık kazanmasını sağlayacak maddeyi vücudunda kendi kendine oluşturması mümkün müdür? Bunları bir kuşun bilmesine imkan yoktur. Kuşun arıyı avlamasındaki planın üstün bir aklın ürünü olduğu kesin bir gerçektir. Kuşa bütün bunlar Rahman ve Rahim olan Allah tarafından ilham edilmektedir.

Martyn Bramwell, Birds, The Aerial Hunters, s.38-39

Tehlikeli Süngerler

Antarktika okyanusunun derinliklerinde yaşayan birçok omurgasız hayvan yiyeceklerini, suda bulunan besinleri süzerek elde ederler. Bu canlılardan süngerler Antarktika denizlerinde yaşayan, en büyük canlı grubudur. Süngerlerin de renkli denizyıldızları ve denizhıyarları gibi düşmanları vardır. Fakat süngerler çeşitlerine göre kendilerini düşmanlarından koruyacak çok değişik özelliklere sahiptirler. Dikenli süngerler, koruma olarak karşı tarafın cesaretini kıran, uzun dikenlere sahiptirler. Tehlikeyle karşılaştıklarında hemen dikenlerini ortaya çıkarırlar. Kırmızı, yeşil süngerler ve kaktüs süngerleri ise denizyıldızlarını ve diğer hayvanları caydıracak kimyasal bir sıvı salgılarlar.

Int. Wildlife, Kasım-Aralık 1997, No.6, s.6

Kürek Burunlu Kertenkele

Çöllerde yaşayan kürek burunlu kertenkele kuyruğunu ve ayaklarını serinletmek için sıcak kumun üzerinde dans eder gibi hareket eder. Sonra kuyruğundan destek alarak çapraz bir şekilde bir ön ayağını, bir arka ayağını havaya kaldırır. Birkaç saniye sonra ayaklar değişir. Kertenkele, aerodinamik biçimli burnu ve vücudu sayesinde kum tepeciklerinin içinde adeta yüzebilir. Büyük ayakları kumların arasında çok hızlı bir şekilde koşmasına olanak sağlar. Allah bu canlıyı benzersiz bir yöntemle sıcaktan korumaktadır.

Int. Wildlife, Kasım-Aralık 1997, No.6, s.53

Dişi Acı Balıkla

Dişi acı balıkta (Rhodeus) üreme mevsiminde uzun bir yumurtlama borusu oluşur. Daha sonra bu boruyu kullanarak yumurtalarını tatlı su midyelerinin içine bırakır. Dişinin yumurtaları midyeye yerleştirmesinden sonra gelen erkek balık da spermlerini akıtır. Midyede güvenlik içinde döllenen yumurtalardan çıkan yavru balıklar büyüdükten sonra midyenin içinden çıkarlar. Bu arada midyenin larvaları da yavru Rhodeus'ların derilerine tutunarak başka bir yere taşınırlar. Allah'ın özel olarak yarattığı bu birliktelik sayesinde her iki canlı da ihtiyaçlarını karşılamış olurlar.

Dr. Maurice Burton, Balıklar, s.29

Vatozlar

Vatozlar, okyanus dibini temizleyen balıklardandır. Yüzgeçleri olmayan bu balıkların derilerinin üstü ince bir zımpara, altı ise ıslak bir kadife gibidir. Vatozların savunma mekanizmaları kuyruklarının ucunda bulunan dikenlerdir. Rahatsız edildiğinde vatoz düşmanını sokar. Bu sırada dikenlerindeki zehir serbest kalır. Son derece etkili olan bu zehir canlılar için öldürücü olabilir.

Ranger Rick, Aralık 1990

Temizlikçi Karidesler

Temizlikçi karideslerin görevi, okyanustaki balıkları temizlemektir. Birçok temizlikçi karides çeşidi vardır. Resimde görülen karidesin kırmızı ve beyaz çizgileri bir deniz feneri gibi hareket ederek, temizlenmeye ihtiyacı olan balığın karidesi bulmasına yardımcı olur. İki uzun beyaz anteni olan karides balığın üzerine yerleşir yerleşmez balık, sabırla derisinin ya da yarasının üzerindeki parazitlerin yenmesini bekler. Temizlikçi karides, rahatsızlık verici parazitleri almak için balığın ağzının içine bile girebilir. Bu temizlik ekibi balığın tamamen temizlendiğinden emin olana kadar görevini sürdürür.

Ranger Rick, Aralık 1990, s.5

Yüzme Kesesi Olmayan Balıklar

Balıkların suda rahat hareket etmelerini sağlayan pek çok sistemleri vardır. Balıklar suda batmadan durmak istediklerinde yüzme keselerini şişirirler.

Cankurtaran yeleğine benzetilebilecek olan bu yapı bütün balıklarda bulunmaz. Örneğin derin deniz balıkları ve orkinos gibi iri balıklardaki yağlı et, onları batmaktan korur. Bu yüzden yağ kesesine ihtiyaçları yoktur. Köpek balıklarınınsa oldukça yağlı bir karaciğerleri vardır. Bu da suda sabit durmak istediklerinde köpek balıkları için yeterli bir donanımdır. Bunlardan başka pisi balığı gibi deniz dibinde yaşayan balıklar suda durmaya gerek duymazlar. Bu yüzden pisi balıklarında da yüzme kesesi yoktur. Bu örneklerde de görüldüğü gibi Allah bütün canlıları en uygun sistemlerle yaratmıştır.

Dr. Maurice Burton, Balıklar, s.22

Bower Kuşlarının Süslü Yuvaları

Bower kuşları yuvalarını süslemeleri ile tanınırlar. Avustralya'nın büyük gri bower kuşunun (Chlamydera nuchalis) çalı içinde yaptığı yuva, 300-400 salyangoz kabuğuyla, yaklaşık 5000 bin beyaz taş, cam ve kemik parçasıyla bezenmiştir. Resimde görülen bower kuşu ise yuvasını mavi renkli eşyalarla süsler. Bowerlarda erkekler bütün güçlerini dekorasyona harcarken, dişi de yuvanın kurulması ve yavrunun yetiştirilmesi ile ilgilenir.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.113

Termitler

Termitler yüksekliği 7 metreye ulaşan yuvalar yaparlar. Yuvanın duvarlarında herhangi bir sebeple delik açıldığında hemen yuva içinde alarm verilir. Yuva içerisindeki nöbetçiler başlarını duvarlara vurarak tehlike uyarısıyla durumu koloninin bütün üyelerine bildirirler. Bunun üzerine kanatlı termitler yuvanın daha güvenli bölgelerine çekilirler. Kral ve kraliçenin bulunduğu odanın girişleri de hızla örülen duvarlarla kapatılır. Yıkılan kesim hemen asker termitler tarafından sarılır. Onları duvar malzemesi taşıyan işçiler izler. Birkaç saat içinde yıkılmış olan bölümün üzeri bir yığınla kapatılır. Sonra içerideki bölmelerin inşaatı başlar. Görüldüğü gibi termitler arasında kusursuz bir haberleşme vardır. Burada unutulmaması gereken çok önemli bir nokta vardır. Bütün bu düzeni kuran, gökdelenler inşa eden, güvenlik önlemleri alan termitler kör canlılardır. Nöbetçilerin uyarılarının bütün termit kolonisi tarafından algılanması, işlerin düzenlenip karışıklık çıkmadan yürütülmesi, kuşkusuz ki kör termitlerin kendi kendilerine sağladıkları bir düzen sonucunda oluşmaz. Önlerini dahi görmeyen termitler arasındaki bu kusursuz haberleşmeyi sağlayan, yuvada yaşayan milyonlarca termit içinde, her bireyin kendine düşen görevi yapmasını sağlayan hiç kuşkusuz ki her şeyden haberdar olan Allah'tır.

Bilim ve Teknik Dergisi Ocak 1986, s.10

Sürüngenlerin Gözleri

Sürüngenlerin en önemli duyusu görmedir. Bazı sürüngenlerde göze ek olarak birtakım özel organlar bulunur. Örneğin kum kertenkelesinin alt gözkapağı saydamdır ve kertenkelenin gözlerini kumdan korur. Burun delikleri de kuma gömülürken korunmak için yukarıya doğru dönüktür. Yalnızca gece avlanan geckoların gözbebekleri büyüktür, gündüzleri gözbebeği parlak ışıktan korunmak için çizgi şeklini alır. Bundan başka yılanlarda gözkapağı yokmuş gibi gözükür. Aslında yılanların gözkapakları vardır, fakat hareketsizdir ve gözleri saydam bir tabaka ile örtülüdür. Bazı yılan türlerinin de başlarının iki yanında ısıya duyarlı çukurlar vardır. Bunlarla diğer hayvanları hiç görmeden bile kolaylıkla hissedebilirler.

Dr. Maurice Burton, Sürüngenler , s.18-19

Su Örümcekleri

Su örümcekleri mecbur kalmadıkça sudan çıkmazlar. Sadece şiddetli yağmurlarda su yüzeyinde kırılmalar meydana geldiği zaman geçici olarak kıyıya sığınırlar. Su örümceklerinin ayaklarının ucunda suyu itme özelliğine sahip, balmumuna bulanmış kıllardan oluşan kadifemsi sık bir örgü vardır. Örümceğin ayağının, balmumunu eriten etere batırılmasıyla yapılan bir deneyde, örümceğin su üzerinde yürüme yeteneğini yitirdiği görülmüştür. Su örümceğinin yürüyüşü son derece ustacadır. Daha kısa olan ön ayakları, özellikle avını yakalamaya yarar. Orta ayaklar hareketi sağlar, arka ayaklarsa dümen vazifesini görür. Su örümceği, bir sıçrayışta bir metre kadar ileriye fırlayabilir. Hatta göz açıp kapayıncaya kadar, bir ayağını öne, diğer ayağını arkaya atarak geri dönüş yapabilir. Suya düşen böceklerin yarattıkları dalgalar su örümceği tarafından hemen algılanır. Suda oluşan en ufak bir titreşim örümceği harekete geçirmeye yeter. Su örümcekleri suya batmalarını engelleyecek ayakları, sudaki titreşimleri algılayan duyu organları ile Allah tarafından kusursuz bir biçimde yaratılmışlardır.

Bilim ve Teknik Dergisi, Mart 1986, s.21

Ağustos Böceklerinin Sesi

Bir ağustos böceği (Cicadella viridis), türdeşleri gibi çok gürültücü bir böcektir. Gövdesinin arka kısmında hava kesecikleri üzerine yerleşmiş sağlı sollu

iki plak vardır. Ağustos böceği, taş kadar sertleşmiş bu plakları çalarak o çok iyi bilinen sesini çıkarır. Plak, bağlı olduğu kas tarafından çekilip bırakılınca, boş bir teneke kutunun çıkardığı sese benzer bir ses oluşur. Böceğin yaptığı bu çekme-bırakma işlemi saniyede 500 kez tekrarlanır. Göğüs kalkanının karın tarafında bulunan uzantının açılıp kapanmasıyla ses yükselir veya alçalır. İnsan kulağı, saniyenin onda birinden daha kısa süreli açılıp kapanmaları, yani ses kesiklerini fark edemediği için ağustos böceğinin cızırtısı bize sürekli devam ediyormuş gibi gelir.

Bilim ve Teknik Dergisi, Ocak 1986, s.10

Karabataklar

Birkaç yüz kuştan oluşan karabatak sürüleri, göllerde, toplu olarak balık avlarlar. Bir karabatak sürüsünün tamamı sırayla kıyıya doğru yüzerken, kuşlar bir yandan da birbiri ardınca dalış yaparlar. Bu dalışlardan korkan balıklar da bu sayede daha kolay avlanacakları sığ sulara itilmiş olurlar. Çok kalabalık olan karabatak sürüleri aynı anda hangi yöntemi kullanarak başarılı olacaklarını ve nasıl hareket etmeleri gerektiğini sadece ve sadece Allah'ın ilhamı sayesinde bilmektedirler.

Dr. Z. Veselovsky, Are Animals Different?, s.116

Döner Böcekle

Döner böcekler kınkanatlı böceklerdendirler. Yeryüzünün hemen her yerine dağılmış olan bu böcekler genellikle durgun su birikintilerinin ve göllerin yüzeyinde daireler çizerek ya da fırıldak gibi dönerek toplu halde yaşarlar. Saldırıya uğradıklarında hızla suya dalarak suyun altında yüzebilirler. İki çift bileşik gözünden bir çifti suyun üstünde, diğeri ise suyun altında kalabilir. Bu da böceğin aynı anda her iki ortamı da görmesini sağlar. Döner böceklerin dişileri silindir biçimindeki yumurtalarını su altı bitkilerinin üstüne paralel sıralar halinde bırakırlar. Uzun, dar gövdeli larvaların yalnızca üç çift bacağı vardır, ama karın bölgelerinin her birinden uzanan saçaklı solungaçlarıyla görünümleri kırkayağa benzer. Karnının sol bölümündeki kancalarla suda yüzen besinleri yakalayabilen larva, pupa evresinde sudan çıkar ve yine bu kancaların yardımıyla kıyıdaki bitkilere baş aşağı asılarak toz ve tükürük salgısıyla kendine koruyucu bir kılıf yapar. Ayrıca döner böcekler tehlike karşısında kendilerini savunmak için pis kokulu ve sütümsü bir sıvı da salgılarlar.

Ana Britannica Ansiklopedisi, 10. Cilt, s.347

Mayıs Böcekleri

Mayıs böceği (Melolantha melolantha) toprağın 80 cm. derinliğinde bulunan kozasından Ekim ayında çıkar, fakat ertesi yılın Mayıs ayına kadar kozaya yattığı yerde kalır. Burada bulunduğu sürece yatışı ya dünyanın manyetik kutupları yönünde Kuzey-Güney ya da Doğu-Batı doğrultusundadır. Mayıs böceği, bu süre içinde laboratuvara getirilip, yatış yönü değiştirilse bile uyanır ve sözü edilen biçimde yönünü değiştirir.

Bilim ve Teknik Dergisi Ocak 1986, s.11

Bal Kılavuzları

Bal kılavuzları (Indicator indicator) Asya ve Afrika'da yaşayan kuşlardır. Bu kuşlar, bal porsuğu denen bir porsuk türünün ya da insanların tepesinde döne döne uçup şakıyarak, onları arı yuvalarının bulunduğu yere doğru götürürler. Kuşların çağrısını anlayarak peşlerine düşen bal avcıları kovanı kırıp içindeki balı alınca da petekte kalan balmumunu ve arı larvalarını yerler. Diğer canlıların balmumu gibi bir maddeyi öğütmeleri imkansızdır. Oysa bal kılavuzlarının mideleri bu işi başaracak bir yapıda yaratılmıştır. Bal kılavuzlarının bağırsaklarında balmumunun sindirilmesine yardımcı olan özel bakteriler vardır. İşte bu bakteriler sayesinde bütün omurgalılar arasında, balmumuyla beslenen tek canlı bal kılavuzlarıdır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 3, s.8

Balkuşları

Balkuşları adı verilen bu kuş türü daha çok Avustralya ve Yeni Zelanda'da yaşar. Çiçeklerden balözü emerek ve çiçeklerin arasında buldukları küçük böcekleri yiyerek beslenirler. Çiçeklerden kolaylıkla balözü alabilecek bir gaga yapısına sahiptirler. Balkuşları, ince uzun ve hafifçe aşağıya doğru kıvrık olan gagalarını çiçeklerin içine daldırır ve ucunda fırça gibi sert kıllar bulunan çatallı dilleriyle balözlerini toplarlar. Bu kuşların en ilginç türlerinden biri de siyah-beyaz tüylü kanatları, altın sarısı çizgilerle bezenmiş olan kırçıl balkuşudur(Grantiella picta). Özellikle ökseotunun meyvelerine çok düşkün olan bu kuş, bitkinin ince sürgünlerini örümcek ağıyla ve ökseotu meyvelerinin yapışkan salgısıyla birbirine tutturarak yaprakların arasında asılı duran bir yuva yapar. Yuva o kadar ince dokuludur ki, alttan bakıldığında kuşun pembe renkli yumurtaları kolaylıkla görülebilir.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 3, s.9

Dalgıç Kuşları

Dalgıç kuşları bir tehlike sezdikleri anda suyu hiç dalgalandırmadan hemen suya dalarlar ve ancak tehlikeli bölgeden iyice uzaklaştıktan sonra su yüzüne çıkarlar. Ayrıca kendilerinin yanısıra kanatlarını sıkıca kapayarak yavrularıyla birlikte de suyun altına dalabilirler. Dalgıç kuşlarının eşlerini çiftleşmeye çağırmak için yaptıkları çok ilginç bir gösterileri vardır. Kopmuş kamış ve ot parçalarından yaptıkları yuvaları su bitkilerinin arasında yüzer. Dişi kuş bu yuvaya 3 ile 5 arasında yumurta bırakır. Dalgıç kuşları yumurtaların üzerinde sırayla kuluçkaya yatarlar. Yuvadan ayrılacakları zaman yuvanın üzerini otlarla örterek gizledikleri için, yumurtaların beyaz kabukları bir süre sonra kararır. Bulundukları ortamla çok iyi bir uyum sağlayarak görünmez hale gelirler.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 3, s.70

Avurdu Keseli Fareler

Avurdu keseli fareler sincaba benzeyen küçük hayvanlardır. Yanaklarından omuzlarına kadar inen küçük astarlı iki dış çene keseleri vardır. Fareler bu keselerde yiyecek taşırlar, temizlemek gerektiğinde de içini dışına çıkararak çevirip temizlerler. Avurdu keseli fare yuva yaparken toprağı güçlü ön pençeleriyle kazar. Kıvrık kesici dişlerini sert toprak ve taşları yerinden oynatmak için kullanır. Kesici dişleri sürekli olarak büyüdüğü için aşınan yüzeyler hemen yenilenir.

C.B.P.C. Publishing Ltd, Hayvanlar Ansiklopedisi, s.175

Kırmızı Kanatlı Kara Kuşlar

Kuşların dişilerini etkilemek için kullandıkları birçok değişik yöntem vardır. Erkekler özellikle renkli ve desenli tüylerini, seslerini ya da danslarını kullanarak dişilerin dikkatini çekmeye çalışırlar. Örneğin kırmızı kanatlı karakuşların çok ilginç bir kur yapma yöntemleri vardır. Erkek kırmızı kanatlı karakuş önce dişilerin yakınlarındaki bir kütüğün üzerine tüner, daha sonra hem öterek hem de omuzunun üzerindeki kırmızı deseni hızlı hızlı hareket ettirerek dişileri etkilemeye çalışır.

Robert. R. Halpern, Green Planet Rescue, s.19

Su Deposu Çöl Kurbağaları

Avustralya'da yaşayan çöl kurbağaları adeta bir su deposu gibidirler. Bu yüzden su taşıyıcı kurbağalar olarak da adlandırılırlar. Vücutlarında bulunan keseleri yağmur yağdığında suyla doldururlar. Daha sonra kuma gömülür ve gelecek olan yağmurları beklemeye başlarlar. Diğer çöl hayvanları susadıkları zaman bu kurbağaları bulurlar, kumdan çıkararak kurbağadaki suyu içerler.

Dr. Maurice Burton-Robert Burton, Sürüngenler ve Kurbağalar, s.48

Milkweed Bitkisi ve Tırtıllar

Bazı bitkilerin öldürücü zehirleri vardır. Kuzey Amerika'da yaşayan milkweed bitkisi, herhangi bir şekilde zarar görürse hemen sütlü bir sıvı akıtır. Bitkinin yara almış bölgesinden sıvı akarken, bir yandan da o bölgede katılaşma meydana gelir ve böylece bitki kendi kendini tedavi eder. Ayrıca bu sıvı acı ve keskin bir tada sahip olduğundan bitkiyi genel olarak da koruyacaktır. Çünkü bitki, hayvanların yiyemeyeceği kadar zehirlidir. İnekler, geyikler ve atlar milkweed'in yapraklarını daha yemeden bırakırlar. Fakat bazı böcekler yaprakları yemenin bir yolunu bulmuşlardır. Bu böcekler hemen yaprağın orta damarını keserler. Zarar gören bölgeye doğru akan lateks (bitki sütü) zararsız bir şekilde yere damlar ve böcek kesiğin diğer tarafındaki zehiri boşalmış olan yaprak dokularını yer. Bazı tırtıl türleri ise bu şekilde yalnızca yaprak damarlarını kesmekle kalmazlar aynı zamanda yaprağın altındaki dairesel çukuru da oyarlar ve burada bulunan koruyucu sıvıyla beslenirler. Tırtılın gösterdiği bu akıl onu ve diğer tüm canlıları yaratan Allah'a aittir.

David Attenborough, The Trials of Life, s.56

Palolo Solucanlarının Üremeleri

Palolo solucanlarının milyarlarcası Batı Pasifik'te, Fiji ve Samoa resiflerinde bir arada yaşar. Güçlü alt çenesiyle mercanların sert iskeletlerinin içinde delikler kazar ve buralarda bulduğu küçük polipleri yer. Mercanlarda kazdığı tünellerin içinde güvenlik içinde yaşar ve çok nadiren ortaya çıkar. Boyu 30 cm kadar olan bu canlının vücudu yer solucanlarında olduğu gibi bölümlere ayrılmıştır ve her bir bölümde yaşaması için gerekli olan bir organ grubu bulunur. Palololarıın cinsiyet bezleri vücutlarının arka yarısındaki bölümlerde bulunur. Bunun çok önemli bir nedeni vardır. Yavrulama zamanı geldiğinde solucan vücudunun arka kısmını, yaşadığı tünelin dışına çıkartır ve kopartır. Daha sonra kopan kısım yüzeye doğru

kıvrılır ve üreme hücrelerini oraya bırakır. Yetişkin kurt bu şekilde kendini riske atmadan, kazdığı yuvasının içinde kalarak yumurtlamış olur. Fakat bu tekniğin başarısı iyi bir zamanlamaya bağlıdır. Kurtların çaprazlama döllenmeyi başarmaları için hepsinin birden, aynı zamanda arka bölümlerinden parça koparmaları gerekir. Ve bütün kurtlar bunu yaparlar. Her sene Ekim ve Kasım aylarında sadece belirli günlerde ve gün ağarırken bütün kurtlar aynı anda yumurtlarlar. Bundan başka birbirlerinden kilometrelerce uzakta bulunan başka palolo kurtları da yine bu dönemlerde yumurtlarlar. Çok basit bir vücut yapısına sahip olan palolo kurtlarının bu işlemi aynı anda başlatmaları elbette ki tesadüfen gerçekleşecebilecek bir olay değildir. Palolo kurtları da yeryüzündeki tüm canlılar gibi Allah'ın ilhamıyla hareket etmektedirler.

David Attenborough, The Trials of Life, s.285

Dayanıklı Foklar

Deniz suyu özellikle derinlerde çok serindir. Soğuk sularda yaşayan canlılardan olan foklar bu nedenle derilerinin altında kalın bir yağ tabakasına sahiptirler. Bu tabaka fokların vücut ısısının çok çabuk kaybolmasını önlemeye yarar. Fokların ilginç özelliklerinden başka bir tanesi de dişi fokların bilinen en zengin, en besleyici sütü üretmeleridir. Bu süt zorlu koşullarda yetişen yavruların çok süratli büyümelerini sağlar.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.80-81

Monarkların Bağışıklık Sistemi

Milkweedler son derece zehirli bitkilerdir. Pekçok hayvan için öldürücü olmasına rağmen Monark kelebeklerinin tırtılları çok şaşırtıcı bir şekilde, hiçbir önlem almadan zehirli Milkweed bitkisiyle beslenirler. Çünkü tırtılların Milkweed'in zehirine karşı bağışıklıkları vardır. Diğer birçok hayvan Milkweed'den kaçınarak uzak durduğu halde Monark kelebekleri yaprakların tümünü yiyebilirler. Ayrıca bu zehiri bir savunma aracı olarak da kullanırlar. Monark tırtılları diğerlerinden farklı olarak çok parlak renklere sahiptirler. Bu, düşmanları için bir uyarıdır ve onlara tırtılların yenemeyecek özelliklerde olduklarını gösterir. Tırtıllar kelebeklere dönüştüklerinde de bu zehir molekülleri değişmeden ve çok güçlü bir şekilde vücutlarında kalır. Bu da Monarklara çok iyi bir savunma sağlar.

David Attenborough, The Trials of Life, s.58

Hanımeli Bitkisinin Üreme Yöntemi

Hanımeli bitkisinin (Lonicera caprifolium) eflatunumsu ya da pembemsi beyaz çiçekleri özellikle gece kelebeklerini çekmek için akşam saatlerinde açılır. Çünkü ince ve uzun boyunlu bir huni biçiminde olan çiçeklerin balözü her böceğin kolay kolay ulaşamayacağı kadar derindedir. Bu yüzden tozlaşmasını yalnızca uzun dilli bazı gece kelebeklerine borçlu olan bu çiçeklerin geniş ağızlarındaki iki dudak gündüzleri kapalı durur. Ama akşamları çiçekler açılınca alt dudak aşağıya doğru sarkar ve ortadaki erkek organların açığa çıkmasını sağlar. Böylece çiçeklerin çekici kokusuna kapılarak huninin dibindeki kesecikten tatlı balözünü emmeye gelen gece kelebekleri, çiçeklerin üzerinde uçuşurken erkek organların başçıklarına sürtünürler. Buradan aldıkları çiçek tozlarını dişi organın tepeciğindeki yapışkan sıvıya bulaştırmalarıyla birlikte döllenme gerçekleşir. Görüldüğü gibi bitkinin üremesi ile gece kelebeklerinin beslenmesi arasında kusursuz bir uyum vardır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, 8. Cilt, s.25

Hercai Menekşeler

Hercai menekşelerin hepsi eşit büyüklükte olmayan ve her birinde genellikle iki ayrı renk bulunan, beş tane kadifemsi taç yaprakları vardır. Taç yapraklarının arkasında, balözü içeren birer uzantı ya da mahmuz bulunur. Çiçeğe gelen arılar bu tatlı sıvıya ulaşabilmek için daha büyük olan en alttaki taç yaprağa konarlar. Böylece arılar balözünü emerken çiçeğin erkek organlarında bulunan çiçek tozları da arıların tüylerine yapışıp kalır. Arıya yapışmış olan çiçek tozlarının aynı çiçekteki dişi organın tepeciğine bulaşmasını önlemek üzere tepeciğin üzeri koruyucu bir kapakla örtülüdür. Ama arılar bir çiçekten uçup başka bir hercai menekşe çiçeğine konduklarında, balözü emebilmek için bu kapakçığı hortumlarıyla açarlar ve bir önceki çiçekten getirdikleri çiçek tozlarının bir bölümünü dişi organın tepeciğine bırakırlar. Böylece çiçekler döllenerek meyveye dönüşürler. Meyve olgunlaştığında çatlayarak kayık biçiminde üç parçaya ayrılır ve içindeki tohumları çevreye saçar. Görüldüğü gibi arılar sayesinde gerçekleşen bu döllenme işlemindeki tüm detaylarda bir tasarım vardır. Bu tasarımı ortaya çıkartan akıl ise elbette ki arının ya da çiçeğin kendisine ait değildir. Bu aklın sahibi alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, 8. Cilt, s.25

Sinek Kuşları

Sinek kuşları diğer kuşlardan farklı bir şekilde, havada sabit durarak beslenirler. Bu yüzden özellikle Heliconia gibi çiçeklerden nektar almayı tercih ederler. Heliconialar asılı gibi duran ve yüzü dışa doğru dönük çiçeklerdir ve dış yüzeyleri yapışkan bir maddeyle kaplanmıştır. Bu yapışkan madde yüzünden çiçeğin üzerinde yürüyemeyen karıncalar, arılar ve başka böcekler Heliconialar'ın nektarlarına ulaşmayı başaramazlar. Bu yüzden Heliconialarla sadece sinekkuşları ilgilenir.

Robert, R. Halpern, Green Planet Rescue, s.24

İnşaat Uzmanı Termitler

Doğadaki hayvanlar, yaptıkları işlerde gösterdikleri akıl ile çoğu zaman insanları hayrete düşürürler. Kimi zaman ilginç beslenme şekilleri kullanırlar, kimi zaman bir alet kullanarak çalışırlar, kimi zaman da mimari projeler çizerek akıl almaz yuvalar yaparlar. Termitlerin de en bilinen özellikleri kuşkusuz ki yaptıkları inanılmaz yuvalardır. Her termit türü bulunduğu ortamın koşullarına uygun yuvalar yapar. Örneğin diğer bütün termitlerin aksine yağmurlu bölgelerde yaşayan bazı termitler, özel çıkıntılı çatısı olan mantar benzeri tepeciklerden oluşan yuvalar inşa ederler. Bu çatıların fonksiyonu şiddetli yağmurlarda tepeciklerin duvarlarına zarar gelmesini engellemektir. Suyun çok büyük bir bölümü bu çatının çıkıntısının kenarından kayar ve tepeciklerin duvarları bu sayede ıslanmaz bile.

ZooBooks, Animal Wonders, s.15

Kılıç Kırlangıcı

Kılıç kırlangıçları hayatlarının büyük bir kısmını havada geçirirler. Hatta uçarken bile uyuyabilirler. Kılıç kırlangıcının aerodinamik (havada kolay hareket etmesini sağlayan) vücut yapısı onun en hızlı hayvanlardan biri olmasını sağlamaktadır. Öyle ki bu kırlangıç türü saatte 150 kilometrelik bir hıza ulaşabilmektedir.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.52

İğne Yapraklı Ağaçlar

Çam, ladin gibi iğne yapraklı ağaçların çoğunda yapraklar ezildiği zaman keskin ve hoş bir koku yayılır. Bu kokunun kaynağı, bitkinin gövdesinde, dallarında, yapraklarında ve kozalaklarında oluşan yapışkan bir maddedir. Reçine

denen bu madde bitkinin zararlı böceklerden, mantar ve öbür asalaklardan korunmasını sağlar. Çünkü kokusu bize hoş gelen reçinenin yapısında, gerçekte ağaca zarar verebilecek tüm bu canlıları öldürebilecek kadar güçlü zehirli maddeler vardır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, 8. Cilt, s.294

Fırkateyn Kuşlarının Islanmayan Tüyleri

Erkeklerin dişilerini cezbetmek için kullandıkları kırmızı boyunları ile tanınan Fırkateyn kuşları (frigatebirds) çıkardıkları bir tıslama sesiyle birlikte denize doğru atılırlar ve tüylerini ıslatmadan kancalı gagalarıyla avlarını yakalarlar. Bu kuşların tüylerinde yağ olmadığı için suya girip çıktıklarında tüylerinin kuru kalması zorunludur. Aksi takdirde ıslak tüyleri onları bir anda suya batıracaktır ve bir daha da sudan çıkmaları mümkün olmayacaktır. Bundan başka fırkateyn kuşlarının kancalı gagaları, bir deniz anasını ya da karidesi su yüzeyinden kapmak için kullanabileceği mükemmel bir alettir.

N.J.Berril, The Life of the Ocean, s.13-16

Kurbağaların Perde Ayakları

Allah yarattığı canlılara çoğu zaman çok ilginç özellikler verir. Alışılmadık hareketler yapan bu canlılardan bir tanesi de Borneo ve Sumatra'nın balta girmemiş ormanlarında yaşayan ilginç bir kurbağa türüdür. Zayıf bacakları ve parmaklarının arasında perde olan bu küçük ağaç kurbağasının en önemli özelliği, perdeli ayaklarını kullanarak süzülerek uçabilmesidir. Ağaçların üstünden uçarken, inişini yavaşlatmak istediğinde ayaklarını 4 adet paraşüt gibi kullanır. Ayak parmakları arasındaki ağları genişleterek, vücut yüzeyini neredeyse iki katına çıkartır. Uçan kurbağalar bir ağacın üzerine inmeden önce 12 metre kadar havada süzülebilmektedirler. Hatta, bacaklarını hareket ettirerek ve perde ayaklarının şeklini değiştirerek yönlerini de ayarlayabilmektedirler.

Tonny Seddon, Animal Movement, Nature Watch Series, s.49

İbrik Otu Bitkisi

Böcekçil bitkilerden ibrik otları hemen hemen bütün tropik bölgelerde yetişirler. Bu bitkilerde diğer etçil bitkilerde olduğu gibi hareketli bir kapan düzeneği yoktur. Bunlar avlarının kendi ayaklarıyla gelip tuzağa düşmesini beklerler. İbrik otunun yaprak uçları üstte birleşerek, karnı ve ağzı geniş, ortadaki

boyun bölümü dar olan ibrik biçiminde bir yapı oluşturur. Uzunluğu türe bağlı olarak 3.5 ila 50 cm. arasında değişen bu ibriğin içinde 1 litreye kadar sıvı birikebilir. İbriğin ağzı içeriye doğru kıvrık, üstü de kaygan bir maddeyle kaplıdır. Bazı türlerde bu ibriğin üstünde yine yapraktan bir kapak bulunur. Genellikle parlak yeşil üstüne, kırmızı benekli olan ibriğin canlı renkleri ve içindeki balözünün kokusu böcekler için çok çekicidir. Buna aldanan böcekler ibriğin dudak kısmına konar ve kaygan yüzeyde tutunamayarak içindeki sıvıya düşüp boğulur. Bitki de bu sıvının yardığımıyla böceğin kendisine yarayan bölümlerini sindirir.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 4, s.8

Cadı Makiler

Endonezya ve Filipinler'deki ormanlarda yaşayan ve Cadı Maki olarak adlandırılan maymun türü ağaçlarda çok hızlı hareket etmesiyle bilinen bir canlıdır. Bu küçük maymunlar dik ağaçlara hızla tırmanabilen ve büyük bir sıçrayışla ağaçtan ağaca atlayan çok çevik hayvanlardır. Parmak uçlarındaki vantuz gibi emici yastıkçıklar dallara sıkıca tutunmalarını, uzun ve püsküllü kuyrukları ise daldan dala sıçrarken dengelerini yitirmemelerini sağlar. CadıMaki ağaçlarda yaşamasını kolaylaştıran bu özelliklerinden başka, iyi bir avcı olmasını sağlayan başka özelliklerle de donatılmıştır. Örneğin top gibi yusyuvarlak olan başını 180 derece döndürebilir, Cadı Makiler gece hayvanlarıdır. Bu yüzden son derece büyük gözlere sahiptirler. Başlarının geniş dönme açısı ve keskin görüşlü gözleri sayesinde karanlıkta kolaylıkla avlanırlar. Allah her canlıyı bulunduğu ortama uygun özelliklerle donatmıştır. Cadı Makiler de gece karanlığında ormanda rahat hareket edecek özellikler ile birlikte Allah tarafından yaratılmışlardır.

John Mac Kinnon, The World's Wild Places, Borneo, s.78-79

Balta Balıkları

Balta balığı alışılmamış bir balıktır, çünkü uçabilmektedir. Bu balık tıpkı bir kuş gibi derin bir göğüs kafesine sahiptir. Güçlü kaslarının bulunduğu bölgede, kanat gibi çırpabileceği yüzgeçleri vardır. Bu özellikleri sayesinde suyun hemen üzerinde oldukça uzun mesafeleri aşarak uçabilmektedir.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.53

Deniz Ördekleri

Deniz ördekleri karayı hiç görmeden aylar boyunca denizde kalabilirler. Diğer tüm kuşlardan farklı gaga yapılarına sahip olan penguenler gibi, bir deniz ördeği de içtiği sudaki ve yediği besinlerdeki tuzu atabilmek için özel bezlere sahiptir. Sıvı halindeki tuz ördeğin gagasından boşalır ve bu şekilde vücuttaki fazla tuz atılmış olur.

Zoobooks, Ağustos 1998, s.14

Isırgan Otlarının Tehlikeli Kesecikleri

Isırganotu denen otsu bitkilerin yapraklarının üst yüzeyinde pek sert olmayan ince tüyler ve her tüyün dibinde yakıcı bir sıvı içeren küçük kesecikler bulunur. Bu kesecikler bitkinin savunma mekanizmasıdır. Bitkiye bir canlı dokunduğu anda bu tüylerin keskin uçları o canlının derisini deler ve keseciklerde bulunan yakıcı sıvı deliklerden içeriye sızarak deriyi kızartır, kaşıntı ve ağrıya neden olur.

Temel Britannica Ansiklopedisi, 8. Cilt, s.239

Geckoların Vantuz Ayakları

Çoğu zaman bir insan için yapılması imkansız olan işleri hayvanlar büyük bir başarıyla yaparlar. Örneğin bazı hayvanlar bulundukları yerde çok sağlam bir şekilde tutunabilecekleri özelliklere sahiptirler. Örneğin bir geckonun ayakları, tırmandığı yüzeyin 100 milyondan fazla noktasıyla aynı anda temas etmesini sağlar. Gecko'ların yüzeye tutunmaları o denli güçlüdür ki, camın üzerindeki bir gecko'yu yerinden kımıldatmak imkansızdır. Bu yönde yapılacak herhangi bir girişim, Gecko'nun yerinden koparılamamasına ve camın kırılmasına sebep olacaktır. Bu konudaki başka bir örnek olan ağaç kurbağalarının da ön ve arka

parmaklarının her birinde emme yastıkları bulunur. Bu yastıklar özel kaslar tarafından hareket ettirilmektedir. Ayrıca yastıkların yüzeyi, kurbağanın uzun süre yaprakların altında tutunmasını sağlayacak zamk gibi bir madde de üretmektedir.

Tonny Seddon, Animal Movement, Nature Watch Series, s.46

Orkidelerin Tuzağı

Coryanthes orkideleri, döllenmek için özel olarak hazırlanmış karmaşık bir üreme sistemine sahiptirler. Arıları tuzağa düşüren kompleks bir kapanla polenleşmeyi gerçekleştirirler. Resimde görülen orkidenin dikey kenarlı odacıklarında bir sıvı vardır. Bu sıvı, böcekleri etkileyen ve onları uyutan bir maddedir. Bu yüzden çiçeğin yakınında dolaşan arılar kaçınılmaz bir şekilde içine düşerler. Çiçeğin içine düşen böcek için tek bir çıkış yolu vardır. Dar bir yokuş şeklinde bir doku olan ve seviyesi böceğin düştüğü sıvının yüzeyiyle aynı olan bu tek çıkış yolunu bulana dek böcekler bu sıvının içinde yüzerler. Çıkış yolunu bulmaya çalışırken arı polenlerin bulunduğu stigmanın (tepecik) ve erkeklik organının altından geçer. Bu sırada çiçeğin iki polen kesesi böceğin arka kısmına yapışır. Bu arada böcek dışarı çıkış yolunda ilerler ve sonunda çiçekten dışarı çıkar. Arı uçar, fakat genellikle aynı tecrübeyi başka bir çiçek üzerinde aynı tuzağa düşerek tekrar yaşar. Arı yeni çiçeğe gittiğinde çiçeğin tepeciği polenleri erkeğin sırtından alır ve bu şekilde döllenme başlar.

Linda Gamlin ang Gail Vines, The Evolution of Life, s.63

Boynuzlu Köpek Balıkları

Boynuzlu köpek balıkları, Pasifik ve Hint Okyanusları'nın dip bölgelerindeki kumluklarda yaşarlar. Bu köpek balığı türünün kıvrımlı bir burnu, sivri uçlu omurgaları ve tuhaf görünüşlü yüzleri vardır. Yavru boynuzlu köpek balıkları yumurtadan çıkmadan önce, spiral şeklindeki bir yumurta kesesinin içerisinde gelişimlerini yaklaşık 9 ay kadar sürdürürler. Boynuzlu köpek balıkları yumurtalarının bulunduğu 1.5 cm uzunluğundaki spiral keselerini akıntıya kapılıp sürüklenmemeleri için bir alg yatağı ya da kayalıklardaki yarıklara yerleştirirler. Yumurtadan çıkan yavrular kendilerini yüzgeçlerinde bulunan dikenlerini kullanarak korurlar.

The Cousteau Society, Dolphin Log, Temmuz 1992, s.12

Yelyutan Kuşları

Yelyutanlar (sağanlar) kırlangıçlara çok benzeyen kuşlardır. Adlarını, hızla uçarken gagalarını sonuna kadar açmalarından alan yel yutanların bu davranışlarının amacı hemen hemen tek besin kaynakları olan havadaki böcekleri yakalamaktır. Saatlerce uçabilen ve saatte 100 kilometrelik bir hıza ulaşabilen yelyutanların bacakları dallara tüneyemeyecekleri kadar küçük ve zayıftır. Yere indiklerinde yeniden havalanmakta büyük güçlük çektiklerinden kayaların yan yüzlerine ya da duvarlara tutunarak dinlenirler. Yelyutanların yuvası, yapışkan tükürükleriyle birbirlerine tutturdukları dal parçalarından, otlardan ya da tüylerden oluşur. Hurma yel yutanı (Cypsiurus parvus) hurma ya da başka palmiye ağaçlarının yaprağında tüylerden düz bir yuva hazırlar; yumurtalarını da bu yastıkçığa yapıştırır. Yuva yaprakta dikine ve bazen başaşağı duruyor bile olabilir. Güneydoğu Asya ve Güney Pasifik Adaları'nda yaşayan Callocalia cinsinin üyeleriyse mağaralara rafı andıran küçük yuvalar yaparlar. Yine Callocalia cinsinin üyeleri çıkardıkları sesin yankısını değerlendirerek mağara içinde ya da dışında uçuş güvenliklerini sağlayabilirler. Bilindiği kadarıyla bu özelliği taşıyan başka bir kuş yoktur. Benzer özellik yarasa ve yunuslarda da görülür. Yelyutanların sonar işlevi gören sesleri kısa patlamalar halinde çıkar ve insan kulağının da duyabileceği bu seslerin frekansı 1.500-5.500 hertz arasında değişir.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 19, s.140

Gelincikler

Gelincikler çok hızlı hareket eden canlılardır. Hareketleri o kadar atik ve akıcıdır ki, gelinciğin bulunduğu alanı dikkatle gözleyen bir kimse bile gelinciğin hareket ettiğini güçlükle fark edecektir. Gelincik hızla yol kenarındaki çalılara dalar ve yiyecek bir şey olması ihtimaliyle her deliğe, her yarığa kafasını sokarak yolunda ilerler. Bu grubun hepsi yırtıcı hayvanlardır. Öyle ki kendilerinden büyük, tek başına dolaşan hayvanları dahi kolaylıkla öldürebilirler. Gelinciklerin bazı türleri kış ayları için postlarını değiştirirler. Kuzey Amerika'daki Least gelinciğinin ve Kuzey Avrupa'da yaygın olarak bulunan Avrupalı Gelinciğin tüylerinin rengi kışın beyaza döner. Bazı diğer Asya türleri de daha açık renk bir posta bürünürler. Koyu tüyleriyle karda kolay bir av olabilecek gelincikler Allah'ın onlara verdiği bu özellik sayesinde kışın güven içinde hareket ederler.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.46-49

Yağmurcun Kuşlarının Özellikleri

Pek çok canlı, yaşadığı ortamla hemen hemen aynı renkte olacak şekilde yaratılmıştır. Bu renk uyumu onlar için mükemmel bir korunma sağlar. Kamuflaj yapan canlılardan bir tanesi olan yağmurcun kuşlarının tüylerinin rengi hatta desenleri bile çevrelerine son derece uygundur. Yağmurcunlar çok hızlı uçarlar ve ıslığa benzer melodik bir ötüşleri vardır. Tehlikeyi sezdiklerinde ıslık sesi çıkararak hemen sürüdeki diğer kuşları da uyarırlar. Genellikle yerdeki bir oyuğa yuva yapan yağmurcunlarda hem erkek, hem de dişi kuluçkaya yatar. Yumurtadan çıkan yavrulara dişi ve erkek kuş birlikte bakarlar. Bundan başka bazı yağmurcun türleri uzak yerlere göç ederler. Örneğin Amerika altın yağmurcunları (Pluvialis dominica) göç sırasında Kuzey Kutup Bölgesi'nden Arjantin ve Avustralya'ya kadar gidebilirler.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 19, s.69

Dalgıç Pelikanlar

Beyaz pelikanlar (Pelecanus onocrotalus), gruplar halinde balık tutarlar. Genellikle hep birlikte suyun içindeki balık sürüsünün etrafını kuşatırlar. Bu şekilde toplu bir hareketle balıkların kaçmalarını engellemiş olurlar.

Prof. Peter JB Slater,The Encyclopedia of Animal Behaviour, s.130

Allamanda Çiçekleri

Canlılar arasındaki uyum Allah'ın sonsuz gücünü ve üstün aklını kanıtlayan delillerden sadece bir tanesidir. Bu uyum çiçeklerle böcekler arasında olduğu gibi çoğu zaman çok şaşırtıcı şekillerde ortaya çıkar. Çiçeklerin nektarları genellikle boyuncuk denen organlarının dip kısımlarında bulunur. Bu organın boyu ise çiçeklere göre değişiklik gösterir. Boyuncuğun çok uzun olduğu bazı çiçeklerin döllenmek için özel ağız yapısı olan böceklere ihtiyaçları vardır. Örneğin Allamanda çiçeklerinin nektarını ancak boyuncuğun dibine ulaşmayı başarabilen uzun dilli böcekler ya da arılar toplayabilir. Özellikle uzun dilli arılar Allamanda çiçeklerinin sürekli ziyaretçilerindendir.

Robert, R. Halpern, Green Planet Rescue, s.23

Gölcük Kayakçısı

Su üstünde yürümek insanlar için imkansızdır. Oysa pek çok canlı Allah'ın onlara verdiği özel vücut yapıları sayesinde bu işi rahatlıkla başarmaktadır. Örneğin gölcük kayakçısı uzun, ince bacaklarını yayarak suyun üzerinde yürür. Her bir ayağı suyu iterken, yüzeyde küçük bir çukur oluşur. Bu şekilde oldukça geniş bir alana vücut ağırlığını yaymış olur. Yapılan gözlemler ve incelemeler

sonucunda gölcük kayakçısının ayaklarının su yüzeyi tabakasını kırmadığı anlaşılmıştır. Gölcük kayakçısı bu sayede diğer canlılardan farklı olarak su üstünde yürümeyi başarabilmektedir.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.23

Su Samurlarının Tüyleri

Su samurlarının vücutlarının alt kısmını sıkı sıkı saran bir kürkleri vardır. Bu post suyu itmeye yarar ve ıslandıktan kısa bir süre sonra da kurur. Vücutları çok esnek olan su samurlarının kuyrukları kalındır ve kuyruk başlangıç noktasında kaslı, aşağısında ise (bazı türlerinde de yukarısında) düzdür. Kuyruğun bu özelliği su samurunun yüzmesinde yardımcı olur. Su samurlarının pek çok türünün perde ayakları vardır. Bütün bunlar samurların usta birer yüzücü olmalarını sağlar. Bir su canlısı olan samurların bütün özellikleri suda rahat hareket edecekleri şekilde yaratılmıştır. Postlarının kolay

kuruması, kuyruğunun özel yapısı, perde ayakları hepsi samurlara Allah tarafından verilmiş özelliklerdir.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.56-57

Taklit Yapan Orkideler

Orkidelerin değişik döllenme yöntemleri vardır. Bu çiçeklerin bir türü erkek arıların, dişileri etkileyebilecekleri kimyasal bir madde üretir. Yağlı olan bu kimyasal maddeyi kolay toplayabilmeleri için erkek arıların ön bacaklarında fırça şeklinde tüyler vardır. Topladıkları maddeyi arka bacaklarında bulunan keseciklerde depo ederler. Sonra, dişi arı aramak için çıktıklarında bu kimyasal maddeyi salıverirler. Bazı orkideler ise tam olarak dişi arı görünümünde yetişirler. Böylece diğer çiçeklerden polen toplamış olan erkek arılar bunlarla çiftleşmek için geldiklerinde, başka bir çiçeğe polenleri bulaştırmış olurlar. Bazı orkidelerse nektar üretemez sadece nektar kokusu üretirler. Bu kokuya aldanan arılara nektar vermedikleri halde, onları kandırmış ve polenlerini taşıttırmış olurlar. Bir bitkinin hiç tanımadığı türdeki bir canlıya kendini benzeterek tıpatıp aynısını taklit edebilmesi, karşı cinsi etkileyecek kimyasallar üretmesi hiç kuşkusuz ki bu canlıların aklı sonucunda gerçekleşen olaylar değildir. Bu canlılar da yeryüzündeki diğer tüm canlılar gibi Allah tarafından yaratılmışlardır.

Robert, R. Halpern, Green Planet Rescue, s.25

Perde Ayaklı Flamingolar

Gösterişli renkleriyle ve uzun boyunlarıyla dikkat çeken flamingolar aynı zamanda iyi birer yüzücüdürler. Flamingoların perde ayakları yüzmelerini kolaylaştırır. Bu perde ayakların yassı ve geniş bir yapıda olması flamingoların yumuşak çamur üzerinde bile batmadan kolaylıkla yürüyebilmelerini sağlar. Ayrıca parmakları arasındaki ağlar, flamingonun suyu itebilmesi için geniş bir yüzey alanı sağlamaktadır. Görüldüğü gibi flamingolar uçabilmeleri için gerekli olan her detayla birlikte Allah tarafından yaratılmışlardır.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.40

Sırtlanların Gücü

Sırtlanların vücutlarına çarpık bir görünüm veren eğimli sırtları vardır. Boyun ve omuz kasları çok güçlüdür; bu sırtlanların kendilerinden çok daha büyük hayvanları bile kolaylıkla yere devirmelerini sağlar. Genellikle karanlıkta avlanan sırtlanlar çok iyi bir gece görüşüne sahiplerdir. Birkaç kilometreyi saatte yaklaşık 40 kilometre hızla koşabilirler. Sırtlanlar kendilerinden daha büyük ve daha kuvvetli hayvanları yakalamak için sayısı 10 ila 20 arasında değişen gruplar halinde avlanırlar.

Eğer çok fazla yiyecek varsa hayvanın yenmeyen kısımlarını sürükleyerek, bunları daha sonra yemek üzere su çukurlarında saklarlar.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.64-65

Et Sineklerin Hassas Alıcıları

Gök sinekleri ya da et sinekleri (blowflies), ayaklarındaki ince tüyleri, kondukları yerin kimyasal özelliklerini algılamak için kullanırlar. Bu tüyler sayesinde sinekler yiyecek bulurlar.

Prof. Peter JB Slater,The Encyclopedia of Animal Behaviour, s.15

Yuva Yapma Ustası Kuşlar

Arı yiyici kuşların arıları ve diğer böcekleri havada tutup yakalayabilecek kadar etkili gagaları vardır. Bunun yanı sıra kuşun gagası taşları kazabilecek kadar da güçlüdür. Arı yiyici kuş yuvasını bir kum taşı uçurumunun ön kısmına ya da bir nehrin kıyısındaki sert çamurlara gagasıyla sürekli olarak vurup oyuklar açarak yapar. Yaklaşık olarak 1 m uzunluğunda dar bir tünel açana kadar büyük bir ustalıkla kazısına devam eder.

David Attenborough, The Trials of Life, sf.137

Anne Pandaların Özenli Bakımı

Anne pandalar yavrularına çok iyi bir bakım sağlarlar. Yavru pandaların özel bir korumaya ihtiyaçları vardır çünkü doğduklarında tam anlamıyla yardıma muhtaç durumdadırlar. Düşmanlar yavru bir pandaya saldırdıklarında annesi güçlü çenesiyle düşmanını ısırarak yavrusunu korumaya çalışır. Oysa anne pandanın güçlü çenesi yavrusunu tuttuğunda oldukça nazik olabilmektedir. Hatta pandalar yavrularını bir yerden başka bir yere taşırken boyunlarından tutarak bir kedi gibi kavrayabilirler.

Zoobooks, Temmuz 1998, s.11

Tembel Hayvanlar: Slothlar

Tembel hayvanlar, (sloth) Orta ve Güney Amerika'nın yağmur ormanlarında yaşayan canlılardır. Tüm memeliler arasında en yavaş hareket eden hayvanlar olarak bilinirler. Bir anne tembel hayvanın yavrusuna doğru acele ederek ilerlerken bile, 1 saatte sadece 4 metre kadar hareket ettiği hesaplanmıştır. Tembel hayvanların uzun parmaklı elleri ve ayakları vardır ve parmakları bir tür elastiki maddeyle kaplıdır. Keskin pençeleri sayesinde dalların üzerinde tersine doğru asılı bir şekilde
uyumayı bile başarmaktadırlar. Her şeyden haberdar olan Allah, yeryüzündeki tüm canlılar gibi tembel hayvanları da kendilerine en gerekli olan özelliklerle birlikte kusursuz bir şekilde yaratmıştır.

Seddon, Animal Movement, s.47

Sıvacı Kuşları

Sıvacı kuşları kuyruklarından destek almadan, ağaç gövdelerinde başları aşağı gelecek biçimde hareket etmeleriyle tanınırlar. Bu işlemi yaparken sadece ayaklarını ve güçlü tırnaklarını kullanarak ağaca sıkıca tutunurlar. Yerde çok ender olarak görülen sıvacı kuşlarının başka bir özellikleri de meşe palamutlarını kırmak için ağaç gövdelerini kullanmalarıdır. Buldukları meşe palamudunu ağaç gövdesindeki uygun bir yarığa yerleştiren sıvacı kuşları sert kabuğu kırmak için, gövdelerinin tüm gücünü çekiç gibi kullandıkları gagalarında toplarlar. Bu işlemin kuşun kendisine zarar vermesi gerekirken böyle olmaz, çünkü Allah bu canlıyı da yaptığı işe uygun mekanizmalarla birlikte yaratmıştır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 15, s.185

Soytarı Cırcır Böceği

Çöllerde yaşam koşulları oldukça çetindir. Buna rağmen çölde yaşayan pek çok canlı yaşamlarını hiç zorlanmadan sürdürürler. Çünkü Allah bu canlıları çöl koşullarına uygun özelliklerle yaratmıştır. Soytarı cırcır böceği Afrika'daki Namib Çölü'nde yaşayan çöl canlılarından biridir. Bu cırcır böceği türünün en önemli özelliği sıcak kumların üzerinde hareket etmesini kolaylaştıran çiçek şeklindeki ayaklara sahip olmasıdır.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.41

Usta Avcılar: Su Miğferleri

Su miğferleri (Utricularia) dünyanın her yanındaki bataklıklarda, durgun ve yavaş akıntılı sularda görülen yüzücü bitkilerdir. Gövde saplarının üstünde yaklaşık 6 mm. çapında küçük keseler vardır. Bu keselerin girişinde yalnız içeriye doğru açılan birer kapakçık bulunur. Yüzücü böcekler bu keselerin ağzındaki incecik tüylere dokunduğunda kapakçık hemen açılır. Böylece, suda yüzen böcekler tıpkı elektrik süpürgesinin tozları emdiği gibi suyla birlikte kesenin içine çekilirler. Hemen arkasından kesenin kapağı kapanır. Yarım saat kadar sonra kapan yeniden hazır duruma gelir. Kapağın kapanma hareketi o kadar hızlıdır ki, bilim adamları çok uzun bir süre bu kapanın nasıl çalıştığını anlayamamışlardır. Ancak saniyenin her yüzde birinde bir görüntü çeken otomatik fotoğraf makineleriyle alınan filmlerin incelenmesinden sonra, su miğferinin avlanma düzeneğinin nasıl işlediği anlaşılabilmiştir.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 4, s. 8

Kurbağaların Gözleri

Çok fazla düşmanları olan kurbağalar için görme duyuları çok önemlidir. Resimde görülen bu kurbağa, vücudunun her tarafı suyun altında gizlenmiş olsa bile, dışarıya çıkarabildiği gözleri sayesinde etrafında hareket eden her şeyi rahatlıkla görebilir. Bu da onun suyun içindeyken bile güvende olmasını sağlar.

N.J.Berril, The Life of the Ocean, s.21

Yılanların Farklı Hareketleri

Yılanların uzun ve dar gövdeleri pullu bir deriyle kaplıdır. Gövdelerinin alt yüzeyinde bulunan pulları yerde kıvrıla kıvrıla ilerlemelerine yardımcı olur. Geniş pullar ise arka kenarlarından yere bastırarak ve pürtüklü yüzeylerden destek alarak gövdeyi öne doğru itmeye yarar. Yılan bu hareket yöntemini hızlı gitmek istemediği zamanlarda kullanır. Kayarcasına hızlı ilerleyişte, gövdesini yanlara doğru kıvırır ve pullarından da yardım alarak taş ve bitki gibi destek noktalarını kullanır. Yapmak istediği her hareket için farklı bir yöntem kullanan yılanlar hiç kuşkusuz ki tüm alemlerin Rabbi olan Allah tarafından yaratılmışdır.

Temel Britannica Ansiklopedisi, Cilt 19, s.174

Şemsiye Kuşları

Şemsiye kuşu olarak da adlandırılan siyah balıkçıl, balık tutarken çok büyük bir başarı sergiler. Bir şemsiye gibi kanatlarını başının üzerinde açarak ayağa kalkar. Bu şekilde kanatlar bir gölge oluşturur ve sudaki yansımayı engeller. Şimdi balıkçıl, su yüzeyinin altında yüzen avını açık bir şekilde görebilmektedir. Kanatları su yüzeyinde dairesel bir gölge oluşturduğu için balıkçıl sürekli olarak bu dairenin içindeki balıkları avlar. Gölge yaparak sudaki balıkları görebileceğini balıkçılın kendisi akledemez. Bunu balıkçıl tesadüfen keşfetmiş ve diğer nesillere de bir şekilde aktarmış da olamaz. Sahip olduğu her şey gibi bu özellik de ona Allah tarafından verilmiştir.

Tonny Seddon, Animal Vision, s.7

Deniz Tarağının Gözleri

Tarak adı verilen deniz kabuğu şeklindeki hayvanın kabuğunun kenarları boyunca dizilmiş küçük parlak gözlerin her biri yalnızca 1 mm. büyüklüğe sahiptir. Tarak, son derece küçük olmasına rağmen bu gözlerle hem hareketleri hem de ışık ve karanlık arasındaki farkı kolaylıkla anlayabilmektedir.

N.J.Berril, The Life of the Ocean , s.8

Polen Yiyen Yarasalar

Her canlı yaşadığı ortamın koşullarına ve sahip olduğu bedensel özelliklere göre farklı beslenme şekillerine sahiptir. Çünkü Allah her canlının rızkını benzersiz bir şekilde yaratandır. Doğadaki sayısız canlıdan sadece bir tanesi olan yarasaların bir türü çiçeklerden aldığı nektar ile beslenir. Fakat yarasalar gece

yaşayan canlılardır. Bu nedenle gündüz açan çiçekler yarasaların işine yaramaz. Oysa yarasalar için özel çiçekler yaratılmıştır. Yarasalar tarafından döllenen çiçeklerin en önemli özelliği gece açan çiçekler olmalarıdır. Beyaz, yeşilimsi ve mor renklere sahip olan bu gece çiçekleri öyle güçlü bir kokuya sahiptirler ki gece uçan kör yarasalar onları kolaylıkla bulabilirler. Bu çiçekler ayrıca çok bol miktarda nektar da üretirler. Bu, yarasaların çiçekleri bulmalarını daha da kolaylaştırır. Gece çiçekleri resimde görüldüğü gibi genelde ağacın gövdesinde büyüyen balkabağı çiçeği gibi veya yapraklarını sarkıtan çiçeklerdir. Bu özellikleri onları yarasaların kolayca ulaşabileceği çiçekler haline getirir.

Robert R. Halpern, Green Planet Rescue, s.26

Koşucu Deve Kuşları

Deve kuşu hayvanlar alemindeki en hızlı koşan iki bacaklı hayvandır ve 1 saatte yaklaşık olarak 70 kilometrelik bir hıza ulaşabilmektedir. Deve kuşunun her bir ayağında yalnızca iki parmak vardır ve bu parmakların biri diğerinden çok daha büyüktür. Bu da ona daha rahat hareket etme imkanı sağlar. Devekuşlarının başka bir özellikleri de ayaklarındaki parmaklardan yalnızca büyük olanının üzerinde koşmalarıdır.

Tonny Seddon, Animal Movement, s.38

Deniz Martılarının Uçuş Yetenekleri

Deniz martıları denizden havalanırlarken, yükselen hava kütlesinin içinde ileri-geri sürüklenirler. Yukarı doğru sürüklenme, tıpkı bir asansörün yük taşıması gibidir, martıların kanat çırpmasına hemen hemen hiç gerek kalmaz. Rüzgar bir eğime karşı estiği zaman, bu eğim bir uçurum olsa da, rüzgar yukarı doğru hareket eder ve eğer kuşun kanatları açıksa kuşu yukarı doğru kaldırabilir. Rüzgar çok hafif olsa da dik dalgalar veya kıyıya doğru ilerleyen dalgakıranlar sürekli olarak önlerindeki havayı itip kaldırırlar. Martılar da bu hava hareketinden faydalanırlar ve bu yolla tek bir kere bile kanat çırpmadan uzun mesafeler boyunca yolculuk ederler. Kuşlara doğdukları andan itibaren havanın bu özelliğinden faydalanmayı öğreten üstün aklın sahibi yaratmada hiçbir ortağı olmayan Allah'tır.

N.J.Berril, The Life of the Ocean , s.9-10

Dayanıklı Morslar

Allah her canlıyı ihtiyacı olan özelliklerle donatmıştır. Örneğin morslar son derece sağlam dişlere sahiptirler. Bunun çok önemli bir nedeni vardır. Buz tabakalarını kenara çekmek veya buzda nefes almalarını sağlayacak delikler açmak için morslar dişlerini buz kıracağı gibi kullanırlar. Morsların başka bir özelliği de güneşlenirken renklerinin zaman geçtikçe pembe bir görünüm almasıdır. Bunun nedeni morsların güneşin ısısını daha fazla emebilmeleri için kanlarının yüzeydeki damarlarda yoğunlaşmasıdır. Sudan henüz çıkmış morslarda bu durumun tam tersi yaşanır, renkleri karadakilere oranla daha açık renktedir. Bunun nedeni ise morsların soğuk suda ısı kaybetmemeleri için kanlarının daha derine doğru akmasıdır. Tüm vücut yapıları ve metabolizmaları soğuğa dayanıklı olacak şekilde tasarlanmış olan morslar Allah'ın hikmetlerinden sadece bir tanesidir.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.86-89

Dalgıç Ördekler

Su kuşları havayı vücutlarının içerisinde taşırlar. Bu, suyun üstünde kalmalarını sağlayan sebeplerden biridir. Bir ördeğin vücudunda küçük balonlara benzeyen hava kesecikleri vardır. Bu kesecikler havayla dolduklarında ördeğin suyun içinde kalabilmesine yardımcı olurlar. Ördek dalmak istediğinde hava keseciklerindeki havayı dışarıya pompalar. Vücudunun içinde daha az hava kaldığı için kolaylıkla suyun içine batar. Ayrıca su kuşlarının çoğu çok iyi birer yüzücüdürler. İyi yüzmelerinin bir nedeni de ayak parmaklarının arasındaki ağlardır. Bir ayaklarını geriye ittiklerinde bu ağlar onlara daha fazla itme kuvveti verebilmek için genişler. Su kuşlarında iyi yüzmek için gerekli olan bütün özelliklerin bir arada toplanmış olması elbette ki bir tesadüf sonucunda gerçekleşmemiştir. Bu özelliklerin tümü su kuşlarına, onları yaratan Allah tarafından verilmiştir.

Zoobooks, Ağustos 1998, s.14

Afrika Çöl Kemiricileri

Hayvanlar arasında değişik iletişim yolları vardır. Örneğin araştırmacılar yer mikrofonları ile Afrika çöl kemiricilerinin seslerini dinlemişlerdiler. Bunların arka ayakları ile yaptıkları ritmik vuruşların zengin sözlü bir "davul dili" olduğu ortaya çıkmıştır. Bu dil çok uzun bir süre anlaşılamamıştır. Örneğin evcil tavşanların ve ada tavşanlarının ayak vurması, şimdiye kadar sadece bir heyecan ifadesi sayılıyordu. Şimdi ise, kemirgenlerin art ayakları ile çıkardıkları bu davul gümbürtüsünün önemli mesajlar taşıdığı anlaşılmıştır. Afrika çöl kemiricileri kendi

türündekilere düşmanı haber vermek ve aynı zamanda kendi bölgelerinin sınırlarını anlatmak için bu dili kullanırlar.

Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı:261, s.36-37

Nautiluslar

Nautilus ilginç bir denizaltı canlısıdır. Vücudunda 19 cm. çapında olan salyangoz kabuğu biçiminde spiral bir organ bulunur. Bu organda birbiriyle bağlantılı 28 tane dalış hücresi bulunur. Nautilus dalmak istediğinde vücudunda bulunan bu içi boş odacıkları su ile doldurur. Yüzeye çıkmak istediğinde ise, ürettiği özel bir gazı bu dalış hücrelerine pompalar ve suyun boşalmasını sağlar. Bu sayede avlanırken ya da düşmanlarından kaçarken yükselmek ya da dibe batmak istediğinde gerekli miktardaki suyu dışarı pompalayabilir. Denizaltılarda da Nautilus'taki gibi dalış odaları yapılmakta, içeri alınan suyun boşaltılmasında ise su motorlarından faydalanılmaktadır.

Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı:231, s.11

Böcek Gözleri

Birçok böcek, bir nesneyi ancak hareket ediyorsa ya da kendisine çok yakınsa görebilir. Çok az böcek yusufçuklar ya da mantisler gibi hareketleri ve şekilleri görmede başarılıdır. Bu böceklerin gözlerinde, her biri bütün bir resmin küçük bir parçasını görmeye yarayan 30.000'den fazla tüp bulunur. Yusufçuklar vücutlarıyla kıyaslandığında çok büyük gözlere sahiptirler. Yusufçuğun gözünün vücuduna oranı insana uygulanacak olursa çok ilginç bir sonuç elde edilecektir. Bu ölçülere göre bir insanın, çapı yaklaşık 90 cm olan son derece büyük gözlere sahip olması gerekecektir.

Tony Seddon, Animal Vision, s.13

Arıların Kovanlarını Havalandırması

New York State Üniversitesi biyologları, arılar üzerinde çeşitli incelemeler yapmışlardır. Arıları İnceleme Grubu'ndan Edward Southwick ve Robin Moritz, arıların kovan içinde solunumu nasıl gerçekleştirdiklerini araştırdılar. Yapılan incelemeler sonucunda, arı kovanında sadece bir delik bulunmasına rağmen, arıların içerideki sıcaklık ve nemi kanatlarıyla kontrol ettikleri bulunmuştur. Ancak araştırmacıları asıl olarak düşündüren şey, arıların içerideki kirli havayı dışarıdaki temiz hava ile nasıl değiştirdikleriydi. Bu sorunun cevabını bulmak için araştırmacılar bir arı kovanında sadece tek bir delik kalması için kovanı tamamen sıvadılar. Kovandaki hava dolaşımını sağlamak için yüzlerce arının kovanın içinde,

diğer arıların da kovan girişinin iç ve dış kısımlarında durarak hava dolaşımını sağladıklarını, kanatlarını çırpınca kirli havanın dışarıya çıktığını, kanat çırpmayı bırakınca da temiz havanın içeri girdiğini gözlediler. İnsanların ancak gözlemler sonucunda kovanın içinde ne gibi işlemler yaptıkları hakkında bilgi elde edebildikleri arılar, bu işleri milyonlarca yıldır büyük bir başarıyla yaparlar.

Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı:259, s.37

Rakunların Becerikli Elleri

Bazı hayvanlar günlük ihtiyaçlarını karşılarken ellerini çok iyi kullanırlar. Örneğin bir rakunun elleri çok oynaktır ve çok iyi bir dokunma duyusuna sahiptir. Rakunlar hem suyun içindeyken, hem de dışarıda iken yiyecek bulmak istediklerinde ellerini kullanırlar. Sonbaharda bol yağ depolayan rakunlar kış uykusuna yatmamalarına rağmen kışın çoğunu inlerinde dinlenerek geçirirler. Bu sayede zorlu kışlar onları fazla etkilememiş olur.

Christopher O'Toole & John Stidworthy, Mammals, The Hunters, s.44-45

Vantuz Balıkları

Vantuz balıklarının özelliği, okyanusta dolaşmak için vasıta kullanmalarıdır. Bunun için ya köpek balıklarından ya da gemilerden yararlanırlar. Balığın sırt yüzgeci oval bir vantuz gibidir. Üzerine yapıştığı canlı-cansız bütün cisimlerle birlikte hareket edebilir. Yapıştığı canlı ne yaparsa yapsın, ne kadar hızlı yüzerse yüzsün vantuz balığı yerinden kopmadan kalır.

Dr. Maurice Burton, Balıklar, s.40

SONUÇ

Bu kitapta Allah'ın yaratma sanatının delillerinden olan hayvanlardan ve bitkilerden bazı örnekler verilmiştir. Evrendeki kusursuz düzenin, bitkilerdeki ve hayvanlardaki benzersiz sistemlerin, denizlerde var olan canlıların, gökte uçan kuşların kısacası her şeyin çok önemli bir varoluş nedeni vardır. Onlar bize kendilerini yaratan Allah'ı tanıtan birer delildirler, birer ayettirler. Allah tüm yarattıklarını düşünmemiz ve bunun sonucunda da Kendisi'ni tanımamız, O'nun yüceliğini ve üstün gücünü kavramamız için yaratmıştır. Oysa bazı insanlar daha farklı konuları önemli görerek bu hayati konular üzerinde düşünmezler. Allah ayetlerinde bu insanların Allah'ın varlığının delilleri üzerinde düşünmediklerinden, yaratılış mucizelerini görmezden geldiklerinden şöyle bahseder:

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar. (Yusuf Suresi, 105-106)

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (Şura Suresi, 29)

Kimi zaman bilinen kimi zaman ise tanınmayan hayvanlardan ve bitkilerden örnekler verilen bu kitabın yazılış amacı, apaçık ortada olan ayetlerin fark edilmesini sağlamak, Allah'ın varlığını, birliğini ve gücünü unutmuş olan kişilere bu kesin gerçeği bir kere daha hatırlatmaktır. Bunu hatırlayan kişi Allah'a içten bir şekilde yönelir ve hayatını O'nun istekleri doğrultusunda yönlendirir. Bu hatırlatmadan yüz çevirmekse o kişinin kendisi için büyük bir zarar olacaktır:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiç bir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (Kaf Suresi, 6-8)

MATERYALİZMİN ÇÖKÜŞÜ

Bu kitapta yeryüzünde sayısız çeşitliliğe sahip olan canlılardan birtakım örnekler verdik. Beslenmelerinden üremelerine, yuva yapımlarından vücut sistemlerine kadar verilen tüm örnekler üzerinde düşündüğümüzde, ortaya çok önemli bir sonucun çıktığını gördük. Evrendeki her şey bir tasarımın ürünüdür, asla bir rastlantı ürünü olamaz. Evrendeki her detay üstün bir yaratılışa işaret etmektedir. Evrendeki bu yaratılış gerçeğini reddetmeye çalışan materyalizm ise, bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Materyalizmin geçersiz kılınması, bu felsefeye dayanan diğer tüm teorileri de elbette temelsiz bırakmaktadır. Bu teorilerin başında ise Darwinizm yani evrim teorisi gelir.

Evrim teorisinin iddiaları incelediğimizde, bu teorinin bilimsel bulgular tarafından reddedildiğini görürüz. Örneğin sadece bu kitabın konusu olan canlılardaki kompleks tasarımlardan biri bile Darwinizm'i geçersiz kılmak için yeterlidir. Kitap boyunca ilginç özelliklerini gördüğümüz canlılardaki sistemlerin, davranışların evrim teorisinin iddia ettiği gibi bilinçsiz tesadüfler sonucunda ortaya çıkmış olması mümkün değildir. Hatta böyle bir iddiada bulunmak tamamen mantığın ve bilimin kurallarının dışına çıkmak anlamına gelir.

Yaratılış delillerini gözler önüne serdiğimiz bu kitabın bu bölümünde evrim teorisinin iddialarının geçersizliği ve materyalizmin çöküşü maddelendirilerek ele alınacaktır.

Evrim Teorisi Bilimsel Bir Teori Değildir

Yüz elli yıl kadar önce yalnızca bir varsayım ve iddia olarak öne sürülen evrim teorisi bugüne kadar hiçbir bilimsel bulgu veya deney tarafından doğrulanamamıştır. Tam tersine, teorinin iddialarını doğrulamak için başvurulan tüm yöntemler böyle bir teorinin gerçekliğinin olamayacağını kanıtlamıştır.

Laboratuvar deneyleri ve olasılık hesapları, canlılığın yapı taşı olan proteinlerden tek bir tanesinin bile tesadüflerle oluşamayacağını ortaya koymuştur. En küçük canlı birimi olan hücre ise—evrimcilerin iddia ettiği gibi—ilkel dünya koşullarında rastlantılar sonucu oluşmak şöyle dursun, 20. yüzyılın en gelişmiş laboratuvarlarında bile sentezlenememiştir. Yıllar süren arkeolojik çalışmalarda bulunan fosiller arasında ise, evrimin öne sürdüğü gibi, canlıların ilkel türlerden gelişmiş türlere kademe kademe evrimleştiğini göstermesi gereken ara geçiş formlarına bir türlü rastlanamamıştır.

Sonuçta evrimciler, büyük bir gayretle evrime delil toplamaya çalışırlarken, bizzat kendi elleriyle evrim diye bir şeyin olamayacağını ispatlamışlardır. Ancak, sokaktaki insan bugün bile bu teoriyi, aynen yerçekimi kanunu ya da suyun kaldırma gücü gibi ispat edilmiş bir gerçek sanır. Çünkü başta da belirttiğimiz gibi,

evrimin halka yansıtılan yüzü gerçek yüzünden çok farklıdır. Pek çok kimse, son gayretlerle ayakta tutulmaya çalışılan bu teorinin ne kadar çürük temellere dayandığını, bilim tarafından nasıl her aşamada yalanlandığını, desteksiz varsayımlar, taraflı, gerçekdışı yorumlar, çarpıtmalar, aldatmacalar, hayali çizimler, psikolojik telkin yöntemleri ve sayısız sahtekarlık ve göz boyama tekniklerinden başka bir dayanağı olmadığını bilmez. Ayrıca;

Evrimin daha aminoasitlerin oluşumunu açıklama safhasında tıkandığından,

Değil hücrenin, bir hücreyi oluşturan yüzlerce proteinden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşmasının imkansız olduğundan,

Nesli tükenmiş binlerce maymun türünün kafatası ve iskelet kalıntılarının küçükten büyüğe doğru dizilip insanın evrim ağacı diye insanlara gösterildiğinden,

Milyonlarca yıl öncesine ait fosilleri bulunan arı, hamam böceği, karınca, çekirge, örümcek vs. gibi birçok canlının günümüzde yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynı olduğundan ve bu nedenle evrimcilerin böcekler ve bitkiler konusuna yanaşmaya hiç cesaret edemediklerinden,

Günümüzde ulaşılan bilimsel ve teknolojik düzey ve her geçen gün elde edilen arkeolojik bulgular karşısında evrimin öne sürdüğü delillerden tek birinin bile geçerliliğinin kalmadığından,

Teorilerini destekleyecek tek bir somut kanıt bile bulamayan evrimcilerin, sayısız kereler sahtekarlıklara (sahte deneylere, fosillere, çizimlere) başvurduklarından,

Dahası bu sahtekarlıkların ve benzeri sayısız çarpıtmaların hala pek çok kitap -buna ders kitapları da dahil- ansiklopedi, dergi ve yayında evrimin delili olarak gösterildiğinden,

Doğadaki tüm canlıların apaçık bir yaratılışa, yani Allah'ın varlığına ve kudretine işaret ettiğinden haberi yoktur...

Evrim Teorisi Nasıl Ortaya Çıktı?

Evrim düşüncesinin kökeni gerçekte binlerce yıl öncesine, Eski Yunan'a kadar uzanır. Ancak, bugünkü savunulduğu şekliyle evrimi ilk ortaya atan kişi Charles Darwin'dir. Darwin evrimci tezlerine 1859'da yayınladığı The Origin of Species by Means of Natural Selection or the Preservation of Favored Races in the Struggle for Life (Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon veya Yaşam Mücadelesinde Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla) isimli kitapta yer vermişti. Darwin bu kitabında, canlıların evrimini "doğal seleksiyon" adını verdiği tezle açıklamıştı. O'na göre, yaşayan tüm canlılar ortak bir kökene sahipti ve doğal seleksiyon yoluyla birbirlerinden türemişlerdi. Ortama en iyi şekilde uyum sağlayanlar özelliklerini gelecek nesillere aktarıyor, böylece bu yararlı değişimler zamanla birikerek bireyi

atalarından tamamen farklı bir canlıya dönüştürüyordu. İnsan ise, doğal seleksiyon mekanizmasının en gelişmiş ürünüydü. Darwin, "türlerin kökeni"ni bulduğunu düşünüyordu: Bir türün kökeni başka bir türdü.

Ancak, Darwin'in bu varsayımlarını öne sürdüğü dönemde "genetik", "mikrobiyoloji", "biyomatematik" gibi bilim dallarının daha hiçbiri ortada yoktu. Bu nedenle Darwin'in ileri sürdüğü fanteziler ilk bakışta pek çok kimseye oldukça makul ve çekici geldi. Kitabı, özellikle belli siyasi ve ideolojik görüşlere sahip çevrelerde büyük yankılar yarattı.

Oysa sözünü ettiğimiz bilimler Darwin'in bu tezinden daha önce keşfedilmiş olsaydı, Darwin, teorisinin tamamen bilim dışı olduğunu görecek ve böyle anlamsız bir iddiaya kalkışmayacaktı. Zira türleri belirleyen bilgiler genlerde mevcuttu ve doğal seleksiyonun genlerde değişiklikler meydana getirerek yeni türler türetmesi mümkün değildi.

Darwin'in kitabının yol açtığı yankılar sürerken Avusturyalı botanikçi Mendel, 1865 yılında kalıtım kanunlarını keşfetti. Mendel'in yüzyılın sonuna kadar pek duyulmayan keşifleri 1900'lü yılların başında genetik biliminin ortaya çıkmasıyla önem kazandı. Yine aynı yıllarda genler ve kromozomların yapısı keşfedildi. 1950'li yıllarda genetik bilgiyi saklayan DNA molekülünün keşfi ise teoriyi büyük bir krize soktu. Bu tür bilimsel gelişmelerin yanı sıra, yıllarca süren kazılarda, ilkel türlerin kademe kademe gelişmişe evrimleştiğini göstermesi gereken ara-geçiş formları da bir türlü bulunamamıştı. Yalnızca bu açmaz bile evrim denilen olayın hiçbir zaman gerçekleşmiş olamayacağını ortaya koymaktaydı.

Bütün bu gelişmelerin, bilim dışı olduğu ortaya çıkan Darwin'in teorisini tarihin tozlu raflarına kaldırması gerekirdi. Ancak belli çevreler (bu çevrelerin kimler oldukları, ideolojileri ve amaçları oldukça geniş, müstakil bir konu oluşturduğundan bu kitabın kısıtlı çerçevesi içinde bu konuya yer verilmemiştir; Harun Yahya'nın Evrim Aldatmacası kitabında bu konu bütün detaylarıyla son derece kapsamlı olarak işlenmiştir; arzu edenler bu esere başvurabilirler) ısrarla teoriyi revizyona sokmaya, yenilemeye ve her ne şekilde olursa olsun bilimsel platforma oturtmaya çalıştılar. Bütün bu çabalar, teorinin ardında bilimsel kaygılardan ziyade ideolojik birtakım hedeflerin olduğunu göstermesi açısından oldukça anlamlıydı.

Evrim Teorisi Neyi İddia Eder?

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında bu atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı oluşturmuşlardır. Evrimcilerin bu iddiası ile ilgili bir deney tasarlayalım ve

evrimcilerin yüksek sesle dile getiremedikleri bir iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, büyük varillerin içine canlılığın yapısında bulunan elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan, ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeyi de bu varillere eklesinler. Karışımların içine istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10950'de bir olan) protein doldursunlar. Bu karışıma istedikleri oranda ısı ve nem versinler, gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başında da nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene beklesinler. Ancak her ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir insan çıkaramazlar. Aslanları, kaplanları, karıncaları, gülleri, zambakları, manolyaları, sülünleri, ağaçkakanları, balinaları, kanguruları, atları, papağanları, muzları, portakalları, zeytinleri, narları, üzümleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Teori Nasıl Ayakta Tutulmaya Çalışıldı?

Evrim teorisinin her ne pahasına olursa olsun ayakta tutulması gerektiğine inanan bazı çevreler vakit kaybetmeden yeni bir model uydurdular: "sıçramalı evrim". Hiçbir bilimsel ve mantıksal dayanağı olmayan bu model canlıların birdenbire, hiçbir ara geçiş formu olmadan bir başka türe dönüştüğünü savunuyordu.

Örneğin tarihteki ilk kuşun —nasıl olduğu açıklanamaz bir biçimde— bir sürüngen yumurtasından ortaya çıkmış olabileceği söyleniyordu. Aynı teoriye göre, etobur kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklikle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi.

Sıçramalı evrim teorisi, ilk bakışta da anlaşıldığı gibi, geniş bir hayal gücünün ürünüydü. Ama bu açık gerçeğe rağmen, evrim savunucuları bu teoriye itibar etmekten çekinmediler. Çünkü Darwin'in öngördüğü evrim modelinin, fosil bulguları ile bir türlü ispatlanamaması onları buna zorluyordu. Darwin, türlerin yavaş yavaş değiştiklerini öne sürmüştü. Bu ise, tarihte yarı kuş-yarı sürüngen, yarı balık-yarı sürüngen gibi ucube varlıkların yaşamış olmasını gerektiriyordu. Ancak evrimcilerin tüm araştırmalarına ve bulunan yüzbinlerce fosile rağmen, bu tür bir "ara-geçiş formu"nun tek bir tanesine bile rastlanamadı.

Evrimciler, sıçramalı evrim modeline, bu büyük fosil fiyaskosunu örtbas edebilmek umuduyla el attılar. Ancak başta da vurguladığımız gibi bunun bir fantazi olduğu son derece açıktı ve çok kısa sürede kendisini tüketti. Bunun üzerine, neo-Darwinist öneriye geri dönüldü. Sıçramalı evrim modeli ise, hiçbir zaman tutarlı bir model olarak öne sürülmedi, ama kademeli evrim modeline

uymadığı açıkça belli olan durumlarda bir kaçış yolu olarak kullanıldı. Günümüzde evrimciler, canlılardaki hemen hepsi karmaşık yapılara sahip olan —göz, kanat, akciğer, beyin, vs. gibi— organların kademeli evrim modelini çok açık biçimde yalanladığını gördüklerinden, bu noktalarda sıçramalı evrim modelinin fantastik izahlarına sığınmak zorunda kalırlar.

Sonuçta evrim teorisinin söz konusu gelişiminin vardığı nokta, yine neo-Darwinizm oldu. Neo-Darwinist ya da diğer adıyla "sentetik" teori, Darwin'in ortaya attığı "doğal seleksiyon" teorisinin "mutasyon teorisi" ile yamanmış halinden başka bir şey değildir. Bugün dünyanın dört bir yanında toplumlara evrim teorisi olarak empoze edilen öğreti de budur.

Teorinin, Canlılığın Oluşumu ile İlgili İddiasının Geçersizliği

Evrimcilerin canlıların tesadüfen oluştuğunu ileri süren iddiaları geçerli değildir. Evrim diye bir süreç yaşanmamıştır. Ama yine de bu konuda ısrarlı davrananlar için teorinin geçersizliğiyle ilgili delilleri açıklayalım. Evrimcilerin belli başlı klasik iddiaları vardır. Bunlar;

Doğal seleksiyon ve mutasyonla yeni canlı türlerinin oluştuğunu iddia ederler.

Yapıları doğal şartlara uymayan canlıların yok olacağını, uygun olanlarınsa nesillerini devam etttireceğini iddia eden doğal seleksiyon mekanizmasının yeni bir tür ortaya çıkarması mümkün değildir. Bu sadece mevcut türler arasında elemeye yol açar yeni bir tür asla oluşturamaz.

Mutasyonlar ise sadece DNA'da tahribat yaparlar. Mutasyonların etkisi zararlıdır, yeni bir tür oluşturmaları da kesinlikle mümkün değildir.

Suda yaşayan bir canlının karaya geçmesi mümkün değildir. Çünkü bir canlı vücut ağırlığını, vücut sıcaklığını, vücudundaki suyun kullanım sistemini, böbrek yapısını, solunum sistemini ve yaşam şeklini değiştirerek kendini bambaşka bir canlıya dönüştüremez.

Kuşların sürüngenlerden evrimleştiğini iddia ederler.

Böyle bir şey de mümkün değildir. Çünkü;

Kuşların kanatlarının sürüngenlerin pullarının değişmesiyle oluşması imkansızdır.

Kuşların ciğerleri, kara canlıların akciğerlerinden tamamen farklı bir şekilde çalışır.

Kuşların uçmalarında önemli bir etmen olan kemikleri kara canlılarına göre hafiftir.

Kuşların ve sürüngenlerin kas-iskelet sistemleri birbirinden tamamen farklıdır.

Memelilerin de sürüngenlerden evrimleştiğini iddia ederler.

Bu da tamamen asılsız bir iddiadır. Çünkü, sürüngenlerin vücutları pullarla kaplıdır, soğukkanlıdırlar ve yumurtlayarak çoğalırlar. Memeliler ise sıcakkanlıdırlar, vücutları tüylerle kaplıdır ve doğurarak çoğalırlar.

Evrimi Çürüten Ana Deliller Nelerdir?

Bu delilleri çok fazla detaylandırmak mümkündür. Ama belli başlı birkaç tanesi şunlardır:

Öncelikle bugün bilim kesin olarak ispatlamıştır ki, cansız maddelerden canlı maddeler oluşamaz.

Şimdiye kadar evrimcilerin canlıların birbirinden evrimleşerek geliştiği iddiasını destekleyen tek bir ara geçiş fosili bile bulunmamıştır. Normal türlere ait fosillerden milyonlarca bulunmasına rağmen, bugüne kadar hiçbir yarı sürüngen-yarı kuş, yarı balık-yarı sürüngen, yarı maymun-yarı insan canlıya ait bir ize rastlanmamıştır.

Canlılığın yapı taşı olan proteinler tesadüfen oluşamazlar. 500 amino asitli bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali 10 üzeri 950'de birdir. Kısacası aklın kavrama sınırlarının çok üstünde olan bu ihtimalin gerçekleşme şansı "0"dır.

Evrim, Canlılığın Dünya Üzerinde Aniden Ortaya Çıkışını Açıklayamaz

Evrim teorisi yeryüzünde canlılığın ortaya çıkışı ile ilgili hiçbir açıklama yapamamaktadır.

Yeryüzü tabakaları ve fosil kayıtları incelendiğinde, yeryüzündeki canlı hayatının birdenbire ortaya çıktığı görülür. Kompleks canlıların fosillerine rastlanılan en derin yeryüzü tabakası, 520-530 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan "Kambriyen" tabakadır.

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller çeşitli kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıkmalarıdır. Bu yüzden jeolojik literatürde bu mucizevi olay, "Kambriyen Patlaması" olarak anılır.

Dünyanın nasıl olup da böyle birdenbire birbirlerinden çok farklı omurgasız türleriyle dolup taştığı, hiçbir ortak ataya sahip olmayan ayrı türlerdeki canlıların

hiçbir evrim aşaması geçirmeden nasıl ortaya çıktıkları, evrimcilerin asla cevaplayamadıkları sorulardır.

Canlılardaki Kompleks Sistemlerin Meydana Gelişi

Canlılardaki kompleks sistemlerin meydana gelişi evrimle açıklanabilir mi?

Hayır, açıklanamaz. Canlılardaki göz, kulak gibi çok parçadan oluşan kompleks sistemler, ancak tüm parçaları eksiksiz olarak bir arada olduğunda işlev görebilirler. Örneğin gözün görebilmesi için kendisini oluşturan 40 civarında organelin bir arada olması zaruridir. Bunlardan tek bir tanesi örneğin göz retinası veya göz yaşı bezleri olmazsa göz göremez. Dolayısıyla buradan çıkan sonuç bu tür sistemlerin tüm parçalarının tek bir anda var olmuş olmaları gerektiğidir. Ve bu da evrimin geçersizliğini bir kez daha ortaya koyar.

Peki kompleks bir yapı, bir anda var olmuşsa bunun anlamı nedir?

Kuşkusuz birçok parçanın aynı anda, aynı yerde meydana gelmesi ancak özel bir yaratılışın sonucu olabilir.

Milyonlarca Yıl Önce Yaşamış Canlıların Yapıları Nasıldı?

Bundan yaklaşık 500 milyon yıl önce yaşamış olan canlılar da günümüz canlıları gibi kompleks yapılara sahiplerdi. Kambriyen Devri'nde ortaya çıkan canlı fosilleri, bilim adamları ve özellikle de evrimciler açısından son derece şaşırtıcı olmuştur. Çünkü evrim teorisinin iddiasına göre, o dönemde ortaya çıkan canlılarda bugünkülerden farklı, daha "ilkel" sayılabilecek sistemlerin var olması gerekir.

Oysa sahip oldukları göz, solungaç, kan dolaşımı sistemi gibi kompleks yapılar bu canlıların ilkel olmadıklarının bir delilidir. Örneğin Kambriyen Devri canlılarından olan trilobitler, günümüz böceklerinde de var olan çift mercekli petek göz yapısına sahiplerdi. Karmaşık bir yapısı olan bu trilobit gözlerinin petek şeklinde yüzlerce parçası vardı. 530 milyon yıl önce çıkmış olan bu kusursuz göz yapısı karşısında evrimciler de hayretlerini ifade etmek zorunda kalmışlardır.

Harvard, Rochester ve Chicago Üniversiteleri'nden evrimci jeoloji profesörü David Raup; "Trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti"1 diyerek trilobit gözünün tesadüfen oluşmasının imkansızlığını da kabul etmek zorunda kalmıştır.

David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", Bulletin, Field Museum of Natural History, Cilt 50, Ocak 1979, s.24

Evrimciler Sineklerin Kökenini Açıklayamazlar

Evrimciler sineklerin kökeni ile ilgili hiçbir açıklama yapamazlar. Ama ne ilginçtir ki küçücük bir sineğin nasıl oluştuğunu açıklayamazken, koskoca dinozorların kuşlara dönüşmesine kendilerince açıklama getirmeye çalışırlar. Üstelik dinozorların sinek avlamak için ön ayaklarını birbirine çırparken ayakların kanatlara dönüştüğü gibi masalsı bir iddiada bulunurlar. Henüz küçücük bir sineğe açıklama getiremeyen bir teorinin ondan çok daha hantal bir canlının oluşumundan söz etmesi elbette anlamsızdır.

Evrimcilerin sineklerin kökeni konusuna hiç değinmemelerinin önemli nedenleri vardır. Öncelikle sinekler son derece kusursuz, hatta günümüz teknolojisiyle dahi tam olarak taklit edilememiş bir uçuş mekanizmasına sahiptirler. Bir sineğin saniyede 500-1000 kere hareket ettirebildiği mükemmel bir kanat sistemi vardır. Üstelik bu sistem öylesine kusursuz planlanmıştır ki, sinek bu şaşırtıcı hızdaki hareketi her iki kanadı için eş zamanlı olarak yapabilir. Bununla birlikte karmaşık bir solunum sistemine de sahiptir. Uçuş için gereken oksijeni diğer canlılara göre çok daha süratli ve verimli kullanabilir.

İngiliz biyolog Wootton Robin sineklerdeki üstün yaratılışı şöyle tarif etmektedir:

Sinek kanatlarının işleyişini öğrendikçe, sahip oldukları tasarımın ne denli kusursuz ve hassas olduğunu daha iyi anlıyoruz… Son derece elastik özelliklere sahip parçalar, havanın en iyi biçimde kullanılabilmesi için, gerekli kuvvetler karşısında gerekli esnekliği gösterecek biçimde hassasiyetle bir araya getirilmişlerdir. Sinek kanatlarıyla boy ölçüşebilecek teknolojik bir yapı yok gibidir.1

J. Robin Wootton, "The Mechanical Design of Insect Wings", Scientific American, Cilt 263, Kasım 1990, s.120

Memeliler Tek Bir Kökenden Gelmiş Olamazlar

Evrim teorisinin iddialarına göre sürüngenler hem kuşların hem de memelilerin atasıdırlar. Memeli olarak nitelendirilen canlılar genel hatlarıyla düşünüldüğünde böyle bir iddianın imkansız olduğu rahatlıkla görülecektir. Örneğin kaplanları, inekleri, ayıları, filleri, yunusları, balinaları, fareleri, yarasaları bir düşünelim. Bu memeli türleri arasında son derece büyük yapısal farklılıklar vardır. Üstelik bu canlıların her birinin kendi ihtiyaçlarına uygun, özel

mekanizmaları vardır. Örneğin yunuslar son derece hassas bir sonar sistemine sahiptirler. Ayıların ise yaşadıkları bölgenin iklim şartlarına uygun mekanizmaları vardır.

Bu farklılıkların evrimciler açısından nasıl büyük bir zorluk oluşturduğunu evrimci Zoolog Eric Lombard şöyle belirtmiştir:

Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaktır.1 Bu farklılıkların dışında fosil kayıtları da tüm canlıların olduğu gibi memelilerin de bugünkü kusursuz yapılarıyla, bir anda ortaya çıktıklarını, hiçbir şekilde evrimsel bir süreç yaşamadıklarını gösterir.

1- Eric Lombard, "Review of Evolutionary Priniples of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, Cilt 33, Aralık 1979, s.1230

Evrimcilerin Halkı Kandırmak Amacıyla Yaptıkları Sahtekarlıklar

Gazetelerde, dergilerde, filmlerde görülen "maymun adam"ların hepsi aslında evrimcilerin hayal ürünü olan çizimlerdir. Evrimciler bazen tek bir dişe dayanarak, burun, dudakların yapısı, saçların şekli, kaş biçimi gibi fosil izi bırakmayan özellikleri kendilerince şekillendirirler ve yarı maymun-yarı insan görünümünde illüstrasyonlar hazırlar, hatta bunların ailelerini ve sosyal yaşamlarını konu alan sahte resimler çizerler. Bu yöntemi kullanarak insanları yanlış yönlendirmeye çalışırlar.

Bunun yanı sıra evrimciler bulamadıkları fosilleri "üretirler", yani sahtekarlıklar yaparlar. Zaman içinde ortaya çıkan bu sahtekarlıklardan en ünlüleri şunlardır:

Piltdown Adamı: Evrimciler, insan kafatasına orangutan çenesi ekleyerek yaptıkları bu sahtekarlıkla bilim dünyasını 40 sene aldatmışlardır. 500 yıl yaşında bir insan kafatasına, yeni ölmüş bir orangutanın çene kemiğini eklemişlerdir. Dişleri, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan eklemişler, eklem yerlerini de törpülemişlerdir. Ayrıca bütün parçalar eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmiştir.

Nebraska Adamı: 1922 yılında evrimciler buldukları bir azı dişi fosilinin insan ve maymunların ortak özelliklerini taşıdığını iddia etmişlerdir. Bu konuyla ilgili çok derin bilimsel araştırmalar yapılmış ve dişe Nebraska Adamı ismi verilmiştir. Bu tek dişe dayanarak Nebraska Adamı'nın kafatasının ve vücudunun rekonstrüksiyon resimleri çizilmiştir. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska adamının, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri de yayınlanmıştır.

Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulunmuş ve bu dişin bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır.

"İlkel İnsan" Diye Bir Şey Yoktur

İlkel insan diye bir şey yoktur. Bu konudaki pek çok delilden birkaçı şöyledir:

1995'te İspanya'da bulunan insan fosili "insanın evrimi" masalını kesin olarak yıkmıştır. Atapuerca bölgesinde bulunan 800 bin yıllık insan kafatası fosili, evrimcilerin yarı maymun canlıların yaşadığını iddia ettikleri döneme aittir ve günümüz insanından farksızdır. Yani 800 bin yıl önceki insanla bugünkü insan arasında hiçbir fark yoktur.

14 Mart 1998'de New Scientist Dergisi'nde yayınlanan, "ilk insanlar sandığımızdan çok daha akıllıydı..." başlıklı bir habere göre; evrimcilerin Homo Erectus olarak adlandırdıkları insanlar bundan 700 bin yıl önce gemicilik yapıyorlardı. Gemi yapacak bilgi ve teknolojiye ve deniz ulaşımını gerektiren bir kültüre sahip olan bu insanların "ilkel" sayılması elbette imkansızdır.

Evrimcilerin Neandertal insanı olarak tanımladığı insan ırkının, günümüzden onbinlerce yıl önce giyim-kuşam bilgisine sahip olduğunu gösteren 26 bin senelik iğne fosilleri de bulunmuştur. Bundan anlaşılıyor ki, sahte çizimlerle kasıtlı olarak maymunsu bir görünüm verilen Neandertaller'in de günümüz insanlarından hiçbir farkları yoktur.

Canlı Hücreler Tesadüfen Meydana Gelmiş Olamazlar

Olamazlar, çünkü hücreler kendi kendilerine ya da tesadüfen oluşamayacak karmaşıklıkta bir yapıya sahiptirler. Bir hücrede bulunan özel çalışma sistemleri, haberleşme sistemleri, hücre içi ve dışı ulaşımı sağlayan sistemler, madde alış-verişini denetleyen sistemler, bilgilerin depolandığı merkezler gibi son derece kompleks yapılar, ancak mikroskoplar yardımıyla görülebilecek kadar küçük bir alana sığdırılmıştır. Evrimci bilim adamlarından W.H. Thorpe: "canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinalardan çok daha komplekstir"1 diyerek hücrenin yapısındaki mükemmelliği vurgulamaktadır.

20. yüzyıl teknolojisi ile halen daha üretilememiş olan bu kadar kusursuz bir yapının kendi kendine oluşma ihtimali sıfırdır. Hücre, tüm bu kusursuz yapısıyla birlikte Allah tarafından yaratılmıştır.

1- (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s.298-299)

DNA'nın Tesadüfen Oluşması Mümkün Değildir

DNA, son derece karmaşık yapısı olan bir moleküldür. Bu molekülde insan vücudu ile ilgili tüm bilgiler kodlanmış halde bulunur. Boy, saç, göz ve cilt rengi gibi özelliklerin yanı sıra, vücuttaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA'sına sığdırılmıştır. DNA'daki bu bilgileri kağıda dökmeye kalktığımızda ise, yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekir. Ama bu bilgilerin tümü, ciltler dolusu ansiklopedilerde değil, gözle görülemeyen DNA'nın "gen" adı verilen parçalarında şifrelenmiştir.

Genlerse nükleotid adı verilen dört bazın belirli bir sıralamada dizilmesiyle oluşur. Bu sıralamada meydana gelebilecek herhangi bir hata o geni işlemez hale getirir. İnsan vücudunda ise toplam olarak 200.000 tane gen vardır. Bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin her birinin doğru sıralamada olmaları şarttır. Bu sıralamanın tesadüfen oluşma ihtimali ile ilgili matematiksel hesaplar yapıldığında bunun imkansız olduğu görülür. Örneğin bu konuda evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury'nin yaptığı hesaplamaya göre, böyle bir ihtimal 41000'de birdir. 41000'de bir, 10620'de bire eşittir ki bu sayı 10'un yanına 620 tane sıfır eklenmesiyle elde edilen, aklın kavrama sınırlarının çok üstünde bir rakamdır.

Nükleotidlerin tesadüfen bir araya gelerek DNA ve RNA'yı oluşturmalarının imkansızlığını, evrimci bilim adamı Paul Auger şöyle ifade etmiştir:

Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi karmaşık moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi –ki bu belki mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır.1

Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s.336

Evrim Termodinamiğin İkinci Kanunu'na Aykırıdır

Fiziğin en temel kanunlarından birisi olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız bütün her şey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Bu gerçek hepimizin yaşamları sırasında da yakından gözlemlediği bir durumdur. Örneğin bir arabayı çöle götürüp bırakır ve aylar sonra durumunu

kontrol ederseniz, elbette ki onun eskisinden daha gelişmiş, daha bakımlı bir hale gelmesini bekleyemezsiniz. Aksine lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motorunun çürümüş olduğunu görürsünüz. Aynı kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler.

İşte Termodinamiğin İkinci Kanunu bu doğal sürecin, fiziksel denklem ve hesaplamalarla ifade ediliş biçimidir. Bu ünlü fizik kanunu, "Entropi Kanunu" olarak da adlandırılır. Entropi, fizikte bir sistemin içerdiği düzensizliğin ölçüsüdür. Bir sistemin düzenli, organize ve planlı bir yapıdan düzensiz, dağınık ve plansız bir hale geçmesi o sistemin entropisini arttırır. Bir sistemdeki düzensizlik ne kadar fazlaysa, o sistemin entropisi de o kadar yüksek demektir. Entropi Kanunu, tüm evrenin geri dönüşü olmayan bir şekilde sürekli daha düzensiz, plansız ve dağınık bir yapıya doğru ilerlediğini ortaya koymuştur.

Entropi Kanunu, doğruluğu teorik ve deneysel olarak kesin biçimde kanıtlanmış bir kanundur. Yüzyılımızın en büyük bilim adamı kabul edilen modern fiziğin kurucusu Albert Einstein, bu kanunu "bütün bilimlerin birinci kanunu" olarak tanımlamıştır:

"Entropi Kanunu, tarihin bundan sonraki ikinci devresinde, hükmedici düzen şeklinde kendini gösterecektir. Albert Einstein, bu kanunun bütün bilimlerin birinci kanunu olduğunu söylemiştir; Sir Arthur Eddington ondan, bütün evrenin en üstün metafizik kanunu olarak bahseder."1

Evrim teorisi ise, bütün evreni kapsayan bu temel fizik kanununu bütünüyle gözardı ederek ortaya atılmış bir iddiadır. Evrim bu kanunla temelinden çelişen tam tersi bir mekanizma öne sürer. Evrime göre, dağınık, düzensiz, cansız atomlar ve moleküller zamanla kendi kendilerine bir düzen ve plan içinde bir araya gelerek proteinleri, DNA, RNA gibi son derece kompleks moleküler yapıları, ardından da çok daha ileri düzenlere, organizasyonlara ve tasarımlara sahip milyonlarca canlı türünü ortaya çıkarmıştır. Evrime göre, her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen bu hayali süreç, Entropi Kanunu'nun ortaya koyduğu gerçeklere bütünüyle aykırıdır. Bu nedenle evrim gibi bir sürecin, en başından en sonuna kadar varsayılan hiçbir aşamasının gerçekleşmesi mümkün değildir. Evrimci bilim adamları da bu açık çelişkinin farkındadırlar:

Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda belirtilen eğilime belirgin bir tezat teşkil eder.2

Yine, bir başka bilimsel dergi olan Science'daki bir makalede evrimci bilim adamı Roger Lewin evrimin termodinamik açmazını şöyle dile getirmektedir:

Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar.3

Görüldüğü gibi, evrim iddiası bütünüyle fizik yasalarına aykırı olarak ortaya atılmış bir iddiadır. Termodinamiğin İkinci Kanunu, evrim senaryosu karşısında

bilimsel ve mantıksal açıdan aşılması imkansız bir fiziksel engel oluşturmaktadır. Bu engeli aşacak hiçbir bilimsel ve tutarlı açıklama getiremeyen evrimciler ise bunu ancak hayal güçlerinde aşabilmektedirler. Örneğin, ünlü evrimcilerden Jeremy Rifkin, evrimin bu fizik kanununu sihirli bir güçle aştığına inandığını belirtmektedir:

Entropi Kanunu, evrimin bu gezegendeki yaşam için mevcut olan tüm enerjiyi dağıtacağını söyler. Bizim evrim anlayışımız ise bunun tam tersidir. Biz evrimin sihirli bir şekilde yeryüzünde daha büyük bir değer ve düzen artışı sağladığına inanıyoruz.4

Bu sözler evrimin tamamen dogmatik bir inanç olduğunu çok açık bir şekilde ifade etmektedir.

1. Jeremy Rifkin, Entropy: A New World View, New York: Viking Press, 1980, s. 6.

2. J. H. Rush, The Dawn of Life, 1962, s. 35.

3. Roger Lewin, "A Downward Slope to Greater Diversity", Science, Vol. 217, 24 Eylül 1982,
s. 1239.

4. Jeremy Rifkin, Entropy: A New World View, New York:Viking Press,1980, s. 55

Materyalist Felsefe Neden Geçerli Değildir?

Materyalist felsefe her şeyin maddeden ibaret olduğunu, evrenin yaratılmış olmadığını, sonsuzdan beri var olduğunu ve sonsuza kadar da varlığını devam ettireceğini iddia eden bir düşünce sistemidir.

Ancak yüzyılımızda bilimsel alandaki gelişmeler bu felsefenin iddialarının tamamen geçersiz olduğunu ortaya koymuştur. Öncelikle Kuran'da 1400 sene önce haber verildiği gibi, evrenin bir başlangıcı olduğu, yani yoktan var edildiği ve bir sonunun olduğu bilim çevreleri tarafından anlaşılmıştır.

Ardından "madde" dediğimiz şeyin bir "algılar bütünü" olduğu yine bilim tarafından ortaya konmuştur. Bu iki temel iddiasının yıkılması, materyalist felsefeyi tamamen geçersiz kılmıştır.

Materyalizm ve Evrim Teorisi Arasındaki Bağlantı Nedir?

Bugün bilim bizlere evrim teorisinin hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, aksine evrimin iddialarının bilimsel bulgularla açıkça çatıştığını göstermektedir.

Yani evrimi ayakta tutan güç, bilim değildir. Evrim bazı "bilim adamları" tarafından savunuluyor olabilir, ama temelinde başka bir etken olmalıdır.

O başka etken, materyalist felsefedir.

Materyalist felsefe, tarihin en eski düşüncelerinden biridir ve temel özelliği maddeyi mutlak varlık saymasıdır. Bu tanıma göre madde sonsuzdan beri vardır ve var olan her şey de maddeden ibarettir. Bu mantık gereği, materyalizm tarihin en eski çağlarından beri her türlü Allah inancına ve İlahi dine karşı olmuştur.

Peki ama materyalizm doğru mudur? Bir felsefenin doğruluğunu ya da yanlışlığını test etmenin bir yöntemi, o felsefenin bilimi ilgilendiren iddialarını bilimsel yöntemle araştırmaktır. Materyalizmin iddiasını da bilimsel yöntemle sorgulayabiliriz. Maddenin sonsuzdan beri var olup olmadığını, maddenin madde-üstü bir Yaratıcı olmadan kendisini düzenleyip düzenleyemeyeceğini ve canlılığı ortaya çıkarıp çıkaramayacağını araştırabiliriz. Bunu yaptığımızda görürüz ki materyalizm tamamen çökmüştür. Çünkü maddenin sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi Big Bang teorisi ile yıkılmıştır. Maddenin kendisini düzenlediği ve canlılığı ortaya çıkardığı iddiası ise adına "evrim teorisi" dediğimiz iddiadır ve baştan beri incelediğimiz gibi o da çökmüştür.

Ancak eğer bir insan materyalizme inanmaya kararlıysa, materyalist felsefeye olan bağlılığını her şeyin önünde tutuyorsa, o zaman mantıklı davranmaz. Eğer "önce materyalist, sonra bilim adamı" ise, evrimin bilim tarafından yalanlandığını gördüğünde materyalizmi terk etmez. Aksine, evrimi ne olursa olsun bir şekilde desteklemeye çalışarak materyalizmi kurtarmaya, ayakta tutmaya çalışır. İşte bugün evrim teorisini savunan bilim adamlarının durumu tam olarak budur.

İlginçtir, bunu bazen kendileri de itiraf etmektedirler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve açık sözlü bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, "a priori" (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.1

Lewontin'in kullandığı "a priori" terimi oldukça önemlidir. Bu felsefi terim, hiçbir deneysel bilgiye dayanmayan bir ön varsayımı ifade eder. Bir düşüncenin doğruluğuna dair bilgi yok iken, onu doğru varsayar ve öyle kabul ederseniz, bu "a priori" bir düşüncedir. Evrimci Lewontin'in açık sözle ifade ettiği gibi, materyalizm de evrimciler için böyle bir kabuldür ve bilimi bu kabule uydurmaya çalışmaktadırlar. Materyalizm bir Yaratıcı'nın varlığını kesin olarak reddetmeyi zorunlu kıldığı için de, ellerindeki tek alternatif olan evrim teorisine sarılmaktadırlar.

Evrim bilimsel veriler tarafından ne kadar yalanlanırsa yalanlansın fark etmez; söz konusu bilim adamları onu bir kere "a priori doğru" olarak kabul etmişlerdir.

Evrim teorisinin en açık ve en belirgin şekilde temellendirdiği ideoloji kuşkusuz Marksizm oldu.

Diyalektik materyalizmin kurucusu olan Karl Marx, tarihin gelişimini ekonomiye dayandırıyordu. Marx'a göre, toplum tarih içinde çeşitli evrelerden geçiyordu ve bu evreleri belirleyen faktör üretim araçlarıyla üretim ilişkilerindeki değişimdi. Ekonomi, diğer her şeyin belirleyicisiydi. Bu ideoloji içinde, din de ekonomik çıkarlar adına uydurulmuş bir masal olarak tanımlanıyordu; egemen sınıflar, ezdikleri sınıfları pasifize etmek için dini geliştirmişlerdi. Marx'a göre "din halkın afyonu"ydu.

Marx, ayrıca toplumların bir gelişim süreci içinde birbirlerini izlediklerini düşünüyordu. Köleci toplum feodal topluma, feodal toplum kapitalist topluma dönüşmüştü, sonunda bir devrim sayesinde sosyalist toplum kurulacak ve tarihin en ileri evresine varılacaktı. Kısacası Marx'ın görüşleri, Darwin'in Türlerin Kökeni isimli kitabı yayınlanmadan önce de evrimciydi.

Ancak Marx ile en yakın dostu ve maddi yardımcısı Engels, bir şeyi açıklamakta zorlanıyorlardı: Canlıların nasıl var oldukları sorusu. Çünkü canlıları "yaratılmamışlık" temelinde açıklayan bir tez olmadıkça, dinin bir afyon olduğunu öne sürmek ve tüm tarihi, maddeye dayandırmak mümkün olamazdı.

Marx'ın beklediği açıklama, Darwin'den geldi. Marx, Darwin'in Türlerin Kökeni kitabını eline alır almaz kitabın kendisi açısından önemini anladı. Engels'e yazdığı 19 Aralık 1960 tarihli mektubunda, Darwin'in kitabı için şöyle diyordu: "Darwin'in yapıtı büyük bir yapıttır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini içeren kitap budur işte" diyordu.2 16 Ocak 1861'de Lassalle'e yazdığı mektupta ise şöyle diyordu: "Darwin'in yapıtı büyük bir yapıttır. Tarihteki sınıf mücadelesinin doğa bilimleri açısından temelini oluşturuyor."3 Marx, Darwin'e olan sempatisini en büyük eseri olan Das Kapital'i Darwin'e ithaf ederek de göstermişti. Kitabın Almanca baskısına el yazısıyla şöyle yazmıştı: "Charles Darwin'e, gerçek bir hayranı olan Karl Marx'tan."

Marx'ın yoldaşı Engels ise Darwin'e olan hayranlığını şöyle belirtmişti: "Tabiat metafizik olarak değil, diyalektik olarak işlemektedir. Bununla ilgili olarak herkesten önce Charles Darwin'in adı anılmalıdır."4

Komünizmin bu iki kurucusu tarafından bu denli yüceltilen evrim teorisi, doğal olarak onların takipçileri tarafından da hararetle benimsendi. Dünyanın her neresinde olursa olsun, her türlü komünist rejim ya da hareket, Darwinizm'i ve neo-Darwinizm'i sonuna dek savundu, onu kendi entellektüel çatısının temel taşlarından biri olarak kabul etti.

Bu Darwinist yoldaşların en ünlülerinden biri ve şüphesiz en kanlısı ise Joseph Stalin'di. Stalin, 60 milyon insanın hayatına mal olduğu tahmin edilen

yönetimi boyunca da, evrim propagandasına büyük bir önem verdi. Otobiyografisinde şöyle yazıyordu: "Okullardaki öğrencilerimizin zihnini altı günde yaratılış efsanesinden temizlemek için onlara üç şeyi özellikle öğretmeliyiz: Dünyanın yaşı, jeolojik orijini ve Darwin'in öğretilerini."5

Tüm bunlara dayanarak şunu söylemek mümkündür: Her türlü Marksist ve komünist hareketin felsefi temelinde evrim teorisinin vazgeçilmez bir yeri vardır. Ve dolayısıyla her türlü Marksist ve komünist hareket ve her türlü sol rejim, kendisine entellektüel dayanak ve meşruiyet sağlamak için, evrimi benimsemeye ve topluma benimsetmeye mecburdur.

1. Richard Lewontin, "The Demon Haunted World", The New York Review Of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.

2. Marx ve Engels Mektuplar, s.426.

3. Marx ve Engels Mektuplar, Cilt 2, s.126.

4. Friedrich Engels, Ütopik Sosyalizm-Bilimsel Sosyalizm, s.85.

5 Kent Hovind, The False Religion of Evolution, **(www.hsv.tis.net)**

Materyalistler İnsan Ruhunu Neden Açıklayamaz?

Her şeyin elle tutulan ve gözle görülen maddeden ibaret olduğunu iddia eden materyalistler, insan ruhunu ve bilincini hiçbir şekilde açıklayamazlar. Bilindiği gibi yeryüzünde, insan bedeni de dahil her şeyin yapı taşı atomlardır. Yani canlı cansız tüm varlıklar atomların farklı şekillerde biraraya gelmesiyle oluşurlar. İşte materyalistlerin en sıkıştıkları noktalardan biri budur.

İnsan bilinçli, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, karar verebilen, muhakeme edebilen bir varlıktır. Böyle bir varlığın, materyalistlerin iddia ettiği gibi başıboş tesadüflerle, şuursuz atomların kendiliğinden biraraya gelerek ortaya çıkmış olması imkansızdır. Düşünemeyen, akledemeyen, karar alamayan atomların ani bir kararla bir araya gelip insan ruhunu oluşturmaları mümkün değildir.

Dolayısıyla materyalistlerin insanın sahip olduğu ruh ile ilgili herhangi bir açıklamaları da yoktur.

20. Evrim Teorisi Nasıl Bir Kriz İçindedir?

Şimdiye kadar evrim teorisinin bilimsel yönden geçersiz olduğunu ortaya koyan temel delilleri inceledik. Kuşkusuz evrimi geçersiz kılan daha çok fazla delil ve bilimsel kural vardır, ancak burada sadece bir kısmına değinebildik. Ama bu kadarıyla bile ortaya çıkan gerçek çok açıktır. Evrim teorisi, sadece materyalist

felsefenin yaşatılması için savunulan, bilim maskesine büründürülmüş bir aldatmacadır. Bilime değil, spekülasyona, beyin yıkamaya, propagandaya ve sahtekarlıklara dayanan bir aldatmaca...

Şu ana kadar incelediğimiz temel mantıkları şöyle özetleyebiliriz:

Evrim Teorisi İlk Aşamada Çökmüştür

Evrim teorisi daha temelinden çökmüş bir teoridir. Çünkü evrimciler henüz canlılık için gerekli olan tek bir proteinin meydana gelişini ya da canlı bir hücrenin ilkel atmosfer şartlarında nasıl bozulmadan korunduğunu bile açıklayamamaktadırlar. Olasılık hesapları, fizik ve kimya formülleri herhangi bir protein molekülünün tesadüfen oluşmasına hiçbir ihtimal tanımamaktadır.

Daha ortada tesadüfen meydana gelebilecek tek bir protein bile yokken, bu proteinlerin milyonlarcasının tesadüflerle belli bir plan ve düzen içinde birleşerek canlı hücresini oluşturmaları, bu hücrelerin yine tesadüflerle trilyonlarcasının oluşup biraraya gelerek hareket eden canlıları, bu canlıların balıkları, balıkların sudan karaya çıkarak sürüngenleri, sürüngenlerin de kanatlanarak kuşları oluşturmaları ve bu şekilde yeryüzündeki milyonlarca farklı türün meydana gelmesi sizce makul ve mantıklı bir iddia mıdır?

Sizce mantıklı olmasa bile, evrimciler böyle bir masala gerçekten inanmaktadırlar.

Ancak bu yalnızca bir inançtan ibarettir. Çünkü ortada bu hikayelerini doğrulayacak tek bir kanıtları dahi yoktur. Ne yüzyılı aşkın bir süredir yeryüzünün dört bir tarafında yaptıkları kazılarda bulmayı umdukları yarı balık-yarı sürüngen, yarı sürüngen-yarı kuş gibi ara formları bulabilmişler, ne de son derece gelişmiş laboratuvarlarda bir proteinin, hatta proteinin yapısındaki tek bir aminoasit molekülünün dahi ilkel dünya adını verdikleri şartlarda oluşabileceğini ispatlayabilmişlerdir. Tam tersine, evrimciler bütün bu çabalarıyla, evrim gibi bir sürecin yeryüzünün hiçbir döneminde yaşanmadığını ve yaşanamayacağını bizzat kendi elleriyle ortaya koymuşlardır.

Evrim Teorisi Gelecekte de Doğrulanamaz

Bütün uğraşlarına rağmen evrim teorisi hakkında hiçbir gerçekçi kanıt, bulgu ya da açıklama getiremediklerinden, evrimci bilim adamlarının tek avuntuları bilimin zamanla bu açmazların cevabını vereceği hayalidir. Oysa bilimin, milyonlarca sene gelişse de bütünüyle mantıksız ve temelsiz bir iddiayı kanıtlaması söz konusu olamaz. Aksine, gelişen bilim böyle bir iddianın gerçek dışılığını, giderek daha net ve açık bir şekilde ortaya koyar.

Nitekim bugüne kadar da böyle olmuştur: Canlı hücresinin yapısının ve fonksiyonlarının detayları keşfedildikçe, hücrenin, -Darwin zamanındaki ilkel bilim düzeyinde sanıldığı gibi- rastlantılar sonucu oluşabilecek basit bir yapı olmadığı çok daha kesinlik kazanmıştır. Hücre çekirdeğindeki DNA molekülünün ve bunun akıl almaz kompleksliğinin keşfi ise, değil hücrenin onun DNA'sının milyonda birlik bir bölümünün bile tesadüfen meydana gelmesinin imkansız olduğunu gözler önüne sermiştir.

Durum bu kadar açıkken, Allah'ın yaratışını inkar edip, bu derece üstün ve kompleks varlıkların kökenini hiçbir mantığı olmayan tesadüflere ve rastlantılara dayandırmak ve bunu ısrarla savunmak, insanı ilerde çok küçük düşeceği durumlara sokabilir. Evrim teorisinin iç yüzü, sahtekarlıkları ve çarpık mantığı her geçen gün daha çok su yüzüne çıktıkça, kamuoyu bunlara daha yakından şahit oldukça ve gerçekleri gördükçe, evrimin gözü kapalı fanatik savunucuları, çok değil belki birkaç sene içinde insan içine çıkamayacak bir konuma geleceklerdir.